

BÉKESSÉG

A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

www.albaref.hu

2014. október • XX. évfolyam 5. szám

REFORMÁCIÓRA VALÓBAN ILYEN A JÓ ÉLET?

„Úgy éljetez, mint akik nem hiába kapták Isten kegyelmét!” (2Korinthus 6:1)

Pál apostol bizonyágtételében (2Korinthus 6:1–10) számot ad szolgálatának, hivatásának a lényegéről, annak alapjairól. Megmagyarázza, hogy mi indította erre az életformára.

Pál életformája nem volt vonzó és népszerű. Nem is tekintették követendő mintának. Sőt sokszor került bajba gondolkodása miatt, és szavainak súlyát is gyengítette népszerűtlen természete. Emiatt kellett nem egyszer magyarázatot adnia hallgatóságának.

Valóban általános tapasztalat, hogy az emberek nem azért vágnak a gyülekezetbe jönni, hogy további bajokba keveredjenek. Hanem mert arra vágnak, hogy jól legyenek, jól menjenek dolgaik, jobb emberekké váljanak.

Pál tényleg nem az a tanító, aki hosszasan fejtegeti a leveleiben, hogy mi teszi jobbá az ember életét, milyen életformát érdemes élni, vagy hogyan lehet megtalálni az életben a helyes egyensúlyt, vagy mitől érezheted magad jobban az élet egyhangúságában stb.

1. „Az egész onnan kezdődött, hogy megsegített az Isten.” Pál az isteni „itt és most” megragadásának fontosságáról beszél. Ragadd meg Őt, ahogy Ő is az életed egy pontján megragadott téged! Mert ő mondja: „A kegyelem idején meghallgattalak, és az

üdvösség napján megsegítettelek. Íme, most van a kegyelem ideje! Íme, most van az üdvösség napja!” (2Kor 6:2)

Ragadd meg a lehetőséget, fogadd el a hívást és a segítséget. Vannak olyan, Istentől minősített időszakok, amiket meg kell ragadni:

- Isten vezetését megfogadni
- az Ő segítséget elfogadni
- a megtanulandót megtanulni.

„A reggelek mindig nagy kihívást jelentenek számomra. Az öt gyereket kirángatni az ágyból, és kedvet csinálni nekik az új nap-hoz, ez bizony leleményességet és egy kevés irgalmasságot is igényel. Legutóbb, amikor öt éves fiamat ébresztgettem, fölé hajoltam, és így próbáltam gyengéden rábeszélni: „Kelj fel, kicsim. Iskolába kell menned, hogy megtanuld a számokat, betűket, az olvasást!” A másik oldalára fordulva álmosan

mormogta: „Már mindent tudok!”

Magamban kuncogtam a szavain – de talán tényleg úgy érezte, eleget tud már. Ezután egy alázatra intő gondolat jutott eszembe. Hányszor gondolkodom én is így a templomba menésről és a bibliatanulmányozásról! Végül is, ugyanazok a történetek, melyeket évek óta hallok. Ismerem a szereplőket, ismerősek a körülmények. Sőt, néhány igeverset kívülről is tudok. Kísért a gondolat, hogy „már mindent tudok!”

Isten gyengéden figyelmeztet, hogy tovább kell növekednem. A Biblia üzenete tele van étellel és igazsággal. Jézus Krisztus által Isten személyesen hív, hogy növekedjek a hitben, és legyek része a gyülekezeti közösségnek. Ahogy a fiamnak szüksége van az iskolába járásra és a tanulásra, úgy kell nekem is előrehaladnom Isten megismerésében.” (Juli Bishop: Kalifornia, USA)

2. Hálából élj Istennek. Az új életedet nem csak azért kaptad, hogy jobb legyen, mint az előző, eddigi életed, azaz jobban érezd magad: „úgy éljetez, mint akik nem hiába kaptátok Isten kegyelmét.” Természetesen ez azt is jelenti, hogy ne élj vissza Isten kegyelmével, ne élj ugyanazokban a bűnökben, mint eddig. Azaz tekintsd az életedet szolgálatnak.

Egy lelkész hosszú évek szolgálata után tanulmányi szabadságra ment. Rögtön részt is vett egy keresztény hitméllyítő konferencián Görögországban. Az utolsó napon az előadó odasétált a terem egyik napfényes ablakához és megkérdezte, van-e valakinek még kérdése. A lelkész felállt és mosolyogva megkérdezte: *Mi az élet értelme? A hallgatóság hangosan felnevetett és mindenki kezdte elhagyni az előadótermet. A tanár kezét felemelve csendre intette a hallgatóságot és azt mondta, hogy megválaszolja a kérdést: elővette a pénztárcáját és kivett belőle egy kis kör alakú tükröt. „Fényt tükröztem minden helyre. Ez nemcsak egy játék volt, hanem annak a metaforája, hogy*

mit kezdhetek az életemmel. Nem én vagyok a fény, vagy a fénynek a forrása, de fény vagyok.”

3. Életed nehézségét tekintsd Istentől kapott feladatnak. Az antik görög-római gondolkodás szerint a hányattatások, viszontagságok időszakában kellett egy férfinak igazán megmutatni az erényeit, erkölcsi tartását: „bajban mutatkozik meg, ki az igaz barát!“. Amilyen a viselkedésünk a nehézségek idején, olyan emberek vagyunk.

A bajok felsorolásakor érzékelhető, hogy nemcsak külső, de belső szenvedésről, a lélek nyugtalanságáról is tanúságot tesz az apostol.

Végül az apostol ellentétpárok segítségével demonstrálja, hogy személyének és munkatársainak

milyen volt a megítélése a kívüllők szemében és a gyülekezethez tartozók szemében.

Az élet nehézségei számodra jellemed megerősödését, megtisztulását, másoknak, a környezetednek pedig jó példát és segítséget jelent.

Fogadd el az életed, mert Isten nemcsak az életet adta neked, annak örömeivel és nehézségeivel, hanem önmagát is segítségül.

„Elhagyott engem az ÚR, megfeledkezett rólam az én Uram! Megfeledkezik-e csecsemőjéről az anya, nem könyörül-e méhe gyermekén? Ha mások megfeledkéznének is, én nem feledkezem meg rólad! Íme, tenyerembe véstelek be!” (Ézs 49:16)

Berze János

Immáron két éve kaptam feladatul a *Békeség* újság szerkesztését. Mondhatjuk, hogy hosszú idő, másrésről viszont mégsem az. Mintha csak ma lett volna, hogy elkezdtem ezt a szolgálatot... De most a hála szavai fogalmazódnak meg bennem, és ezeket szeretném megosztani Önökkel, Veletek.

Létrehozni valami értékeset, önkéntesen segíteni valaminek a létrejöttében sokszor nagyon nehéz. Főleg, amikor sokfelé kell figyelniünk és számos egyéb kötelességünk van. És most nemcsak magamról beszélek, hanem Istennek mindazon munkatársairól, akik a szabadidejüket és energiájukat nem sajnálva feladatokat vállalnak az egyházban, tudván azt, hogy ezért földi értelemben vett fizetséget nem kapnak. Ugyanakkor megtapasztaltam, hogy ha valaminek odaszánjuk magunkat, amely valóban Isten akarata a mi életünkre nézve, akkor sokkal gazdagabbá válunk általa, mint azt gondoltuk volna. Az ige ezt mond-

KEDVES OLVASÓINK, DRÁGA TESTVÉREIM!

ja: „Ha mások megfeledkéznének is, én nem feledkezem meg rólad!” (Ézsaiás 49: 15b). Ha sokszor természetesnek is vesszük, hogy egy-egy alkalom, program megvalósul a gyülekezetünkben, hogy időnként szeretetvendégségben részesülünk, hogy új arcok jelennek meg közösségünkben kitarító hívogatásunk gyümölcseként, hogy egy-egy új eszköz, felszerelés kerül használatba a gyülekezet-részekben, és még sorolhatnám: ezek háttérben rengeteg áldozatos munka, időbeli és akár anyagi ráfordítás húzódik. Hiszem, hogy ezeket mind-mind számon tartja a mi Urunk.

Mérhetetlenül hálás vagyok Istennek a testvérekért. Mindez a munka, ami a gyülekezetben végbemeget, Isten kegyelméből történik, az Ő Szentlelke vezet bennünket, ugyanakkor a mi részünket is hozzá kell tennünk. Ezért most külön köszönöm a munkáját mind-

azoknak a testvéreknek, akik eddig hozzájárultak és a jövőben hozzájárulnak a *Békeség* újság

létrejöttéhez – írásokkal, cikkekkel, fotókkal, tördelési és szerkesztési munkákkal, tanácsokkal és egyéb segítséggel. Köszönöm, hogy felkérésre és felkérés nélkül is érkeznek írások a lapba. És bátorítom mindazokat, akik eddig nem mertek cikkírással vállalkozni, hiszen itt szinte senki sem profi, a lényeg az, hogy Isten dicsőségére és az Ő indítására tegyük, amit teszünk, és akkor nagy baj nem lehet.

Őszintén bevallom, hogy a kezdetekben olykor aggodalmaskodtam, vajon érkezik-e majd elegendő és ráadásul tartalmas írás a *Békeség*be. De kiderült: kicsinyhitű voltam, hiszen eddig minden egyes alkalommal megteltek az újság lapjai, tele értékes beszámolókkal és bizonyágtételekkel. Most már bizalmam van benne, hogy ez Isten kegyelméből a jövőben is így lesz.

Ujváriné Császár Boglárka

„ÖRÖM VAN NÁLAD...”

Hálaadó istentisztelet az Olajfa Református Óvodáért

A közelmúltban ünnepeltük óvodánk fennállásának 15. évfordulóját. Minden okunk megvolt a hálaadásra, hisz nap mint nap érezzük, hogy az ÚR őrzője, megtartója intézményünknek. Az ünnepi alkalmat Mocsáriné Brunner Boglárka óvodavezető nyitotta meg és köszöntötte az egybegyűlteket.

„Jöjjetek, fiaim, hallgassatok rám, megtanítalak titeket az Úr félelmére!” – hirdette Berze János lelkipásztor a 34. zsoltár versei alapján az ígét. A zsoltár szavaival a szívünkben másfél évtizede igyekszünk alázattal ezt tenni a ránk bízott gyermekekkel. Nevelésünk lényege: a gyermekeket

Jézushoz vezetni és napi kapcsolatban lenni Vele. Fontos feladatunk a keresztyén közösségben nevelés, a szeretet kötelékében. Jó együtt lenni, örömmel szolgálni, örvendezni az Úr előtt. A keresztyén közösség erejének ajándékát kaptuk, élnünk kell hát vele! A Galamb csoport Istent dicsőítő szolgálatából ez tűnt

ki. Változó világunkban nehézségek is akadnak, de az Úr kegyelméből átjutunk az akadályokon, és folytatjuk küldetésünket.

„Ujjong a lelkünk, győzelmet nyerünk. Nevedben járunk, szeretünk, áldunk, itt és a mennyben. Halleluja.”

Matyi Enikő

HÁLAADÁS

Mindenért, amit adtál, hálát adok Neked, Istenem!

Mindenért, amit elvettél, hálát adok Neked, Istenem!

Mindenért, amit segítségeddel megtehettem, hálát adok Neked, Istenem!

Mindenért, amit megakadályoztál, hálát adok Neked, Istenem!

Minden örömért, amivel boldoggá tettél, hálát adok Neked, Istenem!

Minden szenvedésért, amivel formáltál, hálát adok Neked, Istenem!

Minden békés óráért, amivel széppé tetted életemet, hálát adok Neked, Istenem!

Minden problémáért, amittől megszabadítottál, hálát adok Neked, Istenem!

Minden jó tulajdonságomért, amivel szolgálhattalak, hálát adok Neked, Istenem!

Minden gyengeségemért, amivel alázatra tanítottál, hálát adok Neked, Istenem!

Minden erényért, amit nekem ajándékoztál, hálát adok Neked, Istenem!

Minden bocsánatért, amiből irgalmadat megismerhettem, hálát adok Neked, Istenem!

Minden szép emberi kapcsolatért, amivel gazdagítottál, hálát adok Neked, Istenem!

A helyért, amelyet nekem országodban készítesz, hálát adok Neked, Istenem!

RÖVID, DE JÓ HÍR

Ha Urunk éltet, jövő nyáron augusztus 3–8-ig (H-Szo) minden generáció együtt tölthet egy hetet gyönyörű környezetben **Sátoraljaújhelyen, a Várhegy Üdülőben!**

Gyülekezetünk tagjai mellett a Talentum Iskola szülői közösségét és diákjait, az Olajfa Óvoda kicsinyeit és szüleiket külön nagy szeretettel hívjuk és várjuk erre a testi-lelki felüdüléssel, lelki épüléssel és testvéri kapcsolatokkal gazdagon megajándékozó együttlétre!

(A részletes tudnivalókat a Békekesség újság következő számaiban adjuk közre.)

Tratterjesztés

A Széchenyi utcai gyülekezetünkben a két istentiszteleti alkalmat követően:

- Szentírást
- bibliai témájú könyveket
- hitépítő kiadványokat
- traktátusokat

- ígés kártyákat, könyvjelzőket, matricákat
- evangéliumi naptárakat
- kazettákat és CD-t

vásárolhat minden kedves érdeklődő.

ÚJ ISKOLAI MUNKATÁRSOK BEMUTATKOZÁSA

Majzerné Varga Ildikó

Székesfehérváron, Maroshegyen élek férjemmel és két gyermekünkkel. 2002-ben végeztem a zsámbéki Apor Vilmos Katolikus Főiskola tanító szakán, műveltségi területem a vizuális nevelés. A főiskola elvégzése után több vidéki iskolában tanítottam. Majd a gyes után a székesfehérvári Vörösmarty Mihály Általános Iskolában helyez-

kedtem el. 2014 szeptemberében nagy örömmel jöttem a Református Általános Iskolába tanítani. A tanítást hivatásomnak tekintem. Fontosnak tartom a kreativitás fejlesztését, hogy szélesedjen tanítványaim látóköre, egy problémára keressenek több megoldást és ne ijedjenek meg az új helyzetektől, hanem bátran fedezzék fel a körü-

löttük lévő világot. Erre szeretném tanítani a gyermekeket.

Majzerné Varga Ildikó

Völgyi Ágnes

Székesfehérváron születtem, általános és középiskolai éveimet itt töltöttem. A veszprémi Pannon Egyetemen tanultam angol nyelv tanári szakon és 2007-ben diplomáztam. Kezdetben vidéken tanítottam a térség általános iskoláiban, az elmúlt három tanévben a II. Rákóczi Ferenc Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskolában szereztem szakmai gyakorlatot. Ünnepi előadásokra, színjá-

tékokra, versenyekre és nyelvvizsgára készítettem fel a tanulókat kiváló eredményekkel. Munkámban fontos szerepe van a dráma- és színjátéknak és a kommunikatív nyelvtanítási módszernek. Felnőttként kezdtem követni Jézus tanításait, hitoktatáson vettem részt. A keresztelőmre a következő szentírási idézetet választottam Lukács evangéliumából: „Láss! A hited megmentett téged.”

Római katolikus vagyok, a Prohászka Kórus tagjaként énekeltem az Ökumenikus Kórusban is.

Völgyi Ágnes

HITOKTATÁS 2014 ŐSZÉN

„Amiket hallottunk és tudunk, mert őseink elbeszélték nekünk, nem titkoljuk el fiaink előtt, elbeszéljük a jövő nemzedéknek: az ÚR dicső tetteit és erejét, csodáit, amelyeket véghezvitt.”

(Zsoltárok 78:3–4)

Hálaadással a szívemben számolok be a gyülekezetnek a hitoktatás terén ebben a tanévben is elkezdett munkáról.

Gyülekezetünkben a gyermekmisszióknak a területei:

- vasárnapi gyermek-istentiszteletek
- hitoktatás az iskolákban
- táborok, kirándulások, kézműves foglalkozások – ahol mélyebben megismerhetik az evangélium tanításait.

Az új köznevelési törvény alapján tavaly szeptember 1-től a délelőtti tanrendben lehetőség nyílt a „kötelezően választható” hit- és erkölcsoktatásra az állami általános iskolákban 1., 2. és 5., 6. osztályokban, illetve a hatévfolyamos gimnáziumokban 6. és 7. évfolyamon.

Itt, városunkban hitoktatóink a következő iskolákban tartanak hitoktatást:

Hitoktató/lelkész	Iskola/óvoda	Kötelezően választható csoport	Fakultatív csoport
Fórizs Éva	Kodály Zoltán Általános Iskola, Gimnázium és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény	4 csoport	1 csoport
	Kossuth Lajos Általános Iskola	4 csoport	1 csoport
	Teleki Blanka Gimnázium és Általános Iskola	1 csoport	
Konrád Ferenc	Tolnai Utcai Általános Iskola	2 csoport	1 csoport
	István Király Általános Iskola	2 csoport	1 csoport
	Vasvári Pál Általános Iskola	3 csoport	1 csoport
	II. Rákóczi Ferenc Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola	2 csoport	1 csoport
	Hétvezér Általános Iskola	4 csoport	1 csoport
	Ciszterci Szent István Gimnázium	3 csoport	
Tugyi Istvánné	Széna téri Általános Iskola	3 csoport	1 csoport
	Felsővárosi Általános Iskola	3 csoport	
	Németh László Általános Iskola	3 csoport	1 csoport
	Munkácsy Mihály Általános Iskola	3 csoport	1 csoport
Szabó Gergelyné	Teleki Blanka Gimnázium és Általános Iskola	5 csoport	1 csoport
	Vörösmarty Mihály Általános Iskola	1 csoport	
	II. Rákóczi Ferenc Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola	1 csoport	
	Vízivárosi Általános Iskola	1 csoport	
	Zentai Úti Általános Iskola	3 csoport	1 csoport
	Vasvári Pál Gimnázium	2 csoport	
Somogyi László	Tóparti Gimnázium	Konfirmáció előkészítő – kezdő csoport	
Berze János	Tóparti Gimnázium	Konfirmáció előkészítő – haladó csoport	
	Talentum Református Általános Iskola	1 csoport (8. osztály)	
	Ciszterci Szent István Gimnázium	3 csoport	
Ujvári Sándor Csaba	Táncsics Mihály Általános Iskola	4 csoport	1 csoport
	Tóvárosi Általános Iskola	4 csoport	1 csoport
Fehérvári Dávid	Széna téri Általános Iskola	1 csoport	
	II. Rákóczi Ferenc Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola	1 csoport	
	Felsővárosi Óvoda		1 csoport
	Felsővárosi Óvoda Ybl Miklós Lakótelepi Tagóvodája		1 csoport

Karikázd be, hogy igaz/hamis-e az állítás!
Ha jól dolgoztál, egy értelmes mondatot kapsz megfejtésül!

Gyereksarok

igaz hamis

1	A Bibliában az első ember neve Ákos.	r	J
2	A református templomok tetején mindig csillag van.	o	é
3	A Bibliában összesen 66 könyv van.	z	sz
4	Noé bárkájában csak 4 ember menekült meg.	sz	u
5	Jézus idejében a házasságkötés 7 napig tartott.	s	v
6	A Bibliában 365-ször van leírva, hogy "Ne félj!"	sz	á
7	Jézus egyszer 1000 embert vendégelt meg.	l	e
8	Jézus édesapját Józsefnek hívták.	a	r
9	Az Édenkert közepén almafa állt.	sz	e
10	Történt egyszer, hogy 40 napig megállás nélkül esett az eső.	t	!

PRESBITEREK BIZONYSÁGTÉTELE

Hitünkben növekedni

Minden beszámoló, bizonyágtétel is valamilyen formában összegzése az eltelt időnek.

Kérdések merülnek fel, amelyekre válaszolni kell vagy választ keresni az embernek. Olyan ez, mint a hit, ha nem történt előrehaladás, növekedés, akkor valami baj van. A kisgyermek, ha nem növekszik, pedig az idő múlik, valami baja van, ki kell vizsgáltatni, mi lehet az oka. Isten nagyra értékeli a mustármagnyi hitünket, bárcsak legalább annyi lenne néha, de arra biztat, hogy Vele közösségben élve növekedjünk hitünkben és az iránta való bizodalunkban. Mindent Ő munkál, minden hatalom az Ő kezében van. Hálás vagyok, ha valamit megláthatok az Ő bölcsességéből, az Ő munkájából. Többen mondták, és magam

is ezt tapasztalom, hogy valami elindult a gyülekezetünkben, lelki értelemben. Az a picit mag, amit az Ő Igéje elkezdett munkálni, kicsírázott sokak szívében, látszanak az élet jelei; legutóbb az ifinapon elhangzott bizonyágtételeket hallva és hallgatva szorult össze a szívem az örömtől és fogalmazódott meg bennem: lehet, hogy mégis lesz jövője ennek a gyülekezetnek? Lehet, hogy lesznek fiatalok és idősek, akik nem csak hallgatják az Isten szavát, hanem meg is nyitják szívüket, új életet nyernek, és lesznek bizonyágtévői Annak, Aki úgy szerette ezt a világot? Lesznek majd felnőtten konfirmáltak, akik nem tagadják meg az Ő nevét, komolyan veszik esküvőüket, megtartatnak a megpróbáltatások idején, és dicsérni fogják

az Ő nevét ebben a világban? Hiszen ezért teremtett. Sokszor elhangzott már sokféle formában, hogy Istennek nagy tervei vannak ezzel a gyülekezettel. Nagyon szeret minket, gondoskodásával körülvesz, kapálgat, locsolgat, hogy sok gyümölcsöt teremjünk. Minél többen gondoljuk, gondolják úgy, hogy mindent feladok, hogy azt az egyet megnyerjem, amit Ő szerzett, akkor fogja betölteni közösségünk a küldetését. Épülünk fel lelki házzá, amelyben Ő lakhat. Ne legyünk hideg kőépület csupán, amiben csak dideregni tud az ember. Hálás vagyok azért, hogy a hitmélyítő hetünkön elhangozhatott, hogy nem „új utak keresésével kell eltölteni az időnket, hanem az Úton való járással”, mert Jézus az Út, és aki vele jár,

az célba ér. Van-e bennünk élet, vágyunk-e az egymással való közösségre? Az égő farakás is csak addig tud meleget adni, ameddig a fadarabok egymáshoz érnek, amint szétválasztjuk, csak idő kérdése és a különálló részek elalszanak. Olyan különleges esemény, amikor hegymászók egymást biztosítva, egymás kezébe letéve az életüket, élet-halál között egy kötélre lógva haladnak a cél felé. Testvérek, kedves gyülekezeti tagok, kérek mindenkit, fogjuk meg egymás kezét, idősek és fia-

talok, erősek és botorkálók, hogy el ne sodortassunk. Ébresszük, aki halófélben van, imádkozzunk a megkötözöttekért, hajoljunk le az elesettekhez, amíg lehet, mert „Ő visszajön, Sion, előbb, mint véled, Felfedi titkát minden szív előtt. Egy lélekért se érjen vádja téged, Hogy temiattad nem látta meg Őt.” (Református énekeskönyv, 397. ének). Nem tehetjük azt, amit Káin tett, és nem válaszolhatjuk azt, amit ő válaszolt: avagy őrizője vagyok az én atyámfiaimnak? Cselekedjünk jól, amíg tart a kegyelmi idő, mert

el fog jönni az idő, amikor senki nem munkálkodhat. Mindig vetés után jön az aratás. Kérjük Mennyei Atyánkat, adjon mindenkinek tiszta, érző, hússzívű és mennyei erőt az Ő akaratának cselekvéséhez. „Testvérek, menjünk bátran, hamar leszáll az éj. E földi pusztaságban megállni nagy veszély. Hát merítsünk erőt a menny felé sietni, Nem állva megpihenni a boldog cél előtt.” (Református énekeskönyv, 455. ének).

Incze Sándor

Széchenyi utcai területi gondnok

„Bízzatok, én vagyok, ne féljete!” (Mt 14,27)

IFJÚSÁGI NAP

Hány olyan alkalom/eset adódik, amikor kétségek kísérnek utunkon, s nem tudunk Istenre hangozódni és Őrá figyelni...

El tudunk tűnni; úgy eltűnni, hogy ma s holnap sem találjuk önmagunkat. Mintha láthatatlanul lebegnénk; nyomokat hagyva magunk után, csak éppen mi magunk nem vagyunk jelen. Nem vagyunk ott, ahol éppen látszunk... – részben ezt a gondolatot ébresztette bennem az alkalom.

Részemről jelen volt a reggeli időszakban a stressz. A nem tudatos megfelelési vágy és a gondolat, hogy mindenki érezze jól magát. A nap háttérszervezését elsősorban tapasztalatszerzés gyanánt vállaltam el. Azt kell mondanom, kívülről nézve, előzetes ismeretekkel rendelkezve minden egyszerűbbnek tűnik.

Sok-sok ima kísérte a szervezést – amit szeretnék mindenkinek megköszönni –, és sok-sok segítő, támogató kéz. Hálas vagyok azért is, hogy a nap elején

egy kis csapatot alkotva páran félrehúzódtunk, és Isten elé vittük kérésünket. Azt gondolom, bármennyire nagy a zűrzavar, s azt érezzük, hogy az idő hiányában vagyunk, kell, hogy legyen pár perc csendességünk. Nem lehet semmi fontosabb annál, mint az Istennel töltött percek.

Fel kell ismernünk Jézus hangját az életünkben – mondta Sipos

Csörsz Csanád. Amint Jézusra építjük bizalmunkat, kitárul előttünk a világ. Legyen annyira fontos számunkra, hogy fel tudjuk ismerni és legyen kíváncsiságunk megismerni Őt; ha mindezekre figyelni tudunk és az Úr a szívünkben van, akkor ott leszünk, ahol látszunk.

Tóth Anett Blanka

VII. Székesfehérvári Református Napok a Kálvin emlékévek zárásaként

A „Kálvin emlékévek” (2009–2014) lezárásaként került sor 2014. október 4–5-én a „VII. Székesfehérvári Református Napok” rendezvénysorozatra.

A szombati nap eseményeinek a Civil Ház (korábban Technika Háza) adott otthont. Egyházközségünk ezzel kívánta kifejezni a város egész közössége felé, hogy az általa képviselt lelki értékek mindenki számára érvényesek és hozzáférhetők. A Kálvin emlékévek neves reformátorunk földi születési (1509) és a mennyei hazába történő elköltözésének (1564) dátumaihoz kötődtek.

A programsorozatról vázlatosan: Az Olajfa Református Óvoda vezető óvónőjének szavaival és bemutató képsoraival kezdődött. Az elmúlt 15 évben a református óvoda méltán vívta ki magának az elismerést. Koronázó városunkban 15 éve működik, a benne dolgozók segítségével már 15 éve nevelik hittel a gyermekeket, hívogató ma is szülőket és gyermekeket az Úr Jézus által mondott igével: „Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeküket, és ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Isten országa.” (Lk. 18,16). Ezt követően a „Galamb” csoport mutatkozott be. A gyermekek gyorsan feloldódtak a színpadon. Lelkesen

és ügyesen szerepeltek, elismerő tapsot kiérdemelve a nézőktől.

Ezt követően dr. Tolnay Lajos ismert szülész-nőgyógyász előadása hangzott el az Isten által eltervezett családi életről, mint a társadalom alapsejtjének fontosságáról. Külön ecsetelte, hogy milyen áldások forrása lehet az isteni útmutatások, bibliai alapelvek szerint felépülő család, ahol mindenkinek – édesapa, édesanya, gyermekek – meghatározott szerepe és feladata van. Felhívta a figyelmet az ezt veszélyeztető jelenségekre is, a már korábban is ismert negatív tendenciák mellett a főleg nyugatról érkező ún. „gender-elmélet”-re, miszerint az ember valamiféle semleges lénynek születik, és alapvető joga és képessége, hogy maga határozza meg nemét, szexuális kapcsolatainak formáját. (Az utódok létrehozatalának pedig szerintük nem egyetlen útja a hagyományos házasság.) A gender-ideológia így eljut a nemek, sőt a család tagadásáig. Pontosabban: szerintük a nemek közötti egyenlőség elérésének feltétele a férfi és női nem, illetve a házasság és család megszüntetése.

A keresztyén gyülekezet és a keresztyén család kövesse és alkalmazza a jövőben is a mindenkor érvényes bibliai elveket, amelyek

egyedül biztosíthatják a gyermekek egészséges fejlődését, a boldog és harmonikus családi életet és remélheti Isten áldását.

Az ebédszünetet követően a Talentum Református Általános Iskola bemutatkozására került sor az igazgatónő köszöntésével:

„*Atyáink Istene választott ki téged, hogy megismerd az ő akaratát, meglásd az igazat, és hangot hallj az ő ajkáról.*” (ApCsel. 22,14.) Pál apostol szavai útmutatóul szólnak mindazokhoz, akik bármilyen szállal iskolánkhoz kötődnek, vagy ezután szeretnének hozzá kötődni. Azért választott ki, hogy megismerjük az ő akaratát, hogy meglássuk, mi mindent tett értünk, és hogy meghalljuk a hangját, amit üzeni akar a Biblia szavain keresztül. Az Úr Jézus akaratának megismerése, tetteinek meglátása, szavainak meghallása olyan ajándék, amelyet csak a kiválasztottak kapnak meg. Hálásak Isten ajándékaiért, és neki köszönik meg azt a sok mindent, amit az utóbbi időben tőle kaptak. „Én, az ÚR, vagyok a te Istened, arra tanítalak, ami javadra válik, azon az úton vezetlek, amelyen járnod kell.” (Ézsaiás 48,17)

Ezt követően az egyik ifjúsági csoport (Konfifi) bemutatkozására került sor egy ügyes pantomim el-

játszásával, amely a Szabadítóról szólt! A világ különböző csábításai által rángatott fiatal is megszabadulhat, ha az Úr Jézushoz fordul kötelékeinek feloldását kérve. „Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.” (János 8,36)

Dr. Gudor Kund Botond gyulafehérvári lelkésznek és egyben a Nagyenyed-i Református Egyház-megye esperesének előadása következett a határon túli magyarság helyzetéről, különös tekintettel az erdélyi egyházi és népközösségi helyzetre. Vetítéssel egybekötött előadásában taglalta a különböző régiókat: tömb (Székelyföld), jelentős magyar lakosságú egyes vidékek (Partium, Kalotaszeg, Kolozsvár és környéke), valamint az északkelet- és dél-erdélyi szóróvány.

Különösen az utóbbit részletezte, ahol ő is végzi szolgálatát.

A Gyulafehérvár székhelyű Fehér Megyében 4,6%, többségben református lelki háttérű magyarság él. Hasonló helyzetben van Hunyad, Temes és Krassó-Szörény megye is. A lelkesi szolgálati területéhez tartozó gyülekezetekben – Gyulafehérvár: 300 fő; Szászsebes: 30 fő; Alvinc: 10 fő; Marosszentimre 3 fő – végzi (esperesi feladatain túlmenően) lelkipásztori teendőit. A lelkek elérése, nagyvárosban felkutatása, valamint a műemlék templomok, épületek állagának megőrzését tartja feladatának. Példának okáért a marosszentimrei templomot még Hunyadi János építtette a török felett aratott egyik győzelmének emlékére, Istennek hálaadásul, az 1440-es években. A XVI. század óta református templom.

Gudor Botondnak a dél-erdélyi szóróványról írt könyvei korlátozott példányszámban még kaphatók a gyülekezeti központban.

A Református Nyugdíjas Klub – több éve működik színes lelki

és kulturális programokkal – beszámolója, majd zenés, verses bizonyosságtétele következett.

A Csomasz Tóth Kálmán Kórus igényes műsorát hallgathatták meg ezt követően az érdeklődők.

Németh Tamás pápai teológiai tanár érdekes előadása következett Kálvin János biblikus örökségéről. A reformáció egyik legfőbb vezéralakja, aki megvalósította Genfben az „istenfélő város tökéletesen működő prototípusát”. Radikális személyes megtérését követően teljesen Istennek és igéjének szentelte életét. A közvélemény számára elsősorban teológiai és egyházszervezői munkássága miatt nevezetes. Huszonhat éves korában írt fő műve, amelyet aztán egész életében bővített és átdolgozott, az *Institutio Christianae religionis* („A keresztyén vallás rendszere”), illetve az általa felállított genfi egyházszervezet Európa-szerte mintaként szolgált a református egyházak megalakulásához. A vallástörténeti szemponton túlmenően Kálvin azzal is hatott a nyugati kultúrára, hogy megváltoztatta a munka-, az üzleti és pénzügyi szemléletet, bibliai alapra helyezve azt.

Vallotta, hogy az ember egész élete istentisztelet kell, hogy legyen, mind a munka, mind a magánélet minden elemét tekintve, hálaként azért, amit Isten Krisztusban tett az emberért.

A szünetekben képzőművészeti alkotások voltak megtekinthetők: Szűcsné Novák Mária tűzzománcai és Miklós Anna Mária akvarelljei.

Vasárnap került sor a 11 fős gyulafehérvári testvérküldöttség (köszönet az elszállásolásban közreműködőknek) beszámolójára

mindhárom istentiszteleti helyen. A Széchenyi utcai templomban Gudor Botond prédikált. „Egymás terhét hordozzátok” (Galata 6,1–5) volt üzenetének fő gondolata Pál apostol szavait alapul véve. Az istentiszteleten részt vett és köszöntését elmondta Cser-Palkovics András polgármester. Kíséretében tartózkodott Bóka Viktor jegyző is.

Az istentiszteletet követően szeretetvendégséggel egybekötött ismerkedésre került sor a gyülekezeti központban.

Az istentiszteletek perselypénzét gyülekezetünk a presbitérium határozata alapján testvéri támogatásként a gyulafehérvári gyülekezetnek adta át.

A rendezvénysorozat a Budai úti zenés estével ért véget.

Az igehirdetés, valamint a programokból ízelítők gyülekezetünk honlapjáról meghallgathatók, megnézhetőek.

NK – Szds

Jékely Zoltán:

A marosszentimrei templomban (1936)

*Fejünkre por hull, régi vakolat,
így énekeljük a drága Siont;
egér futkározik a pad alatt,
s odvából egy-egy vén kúvik kőront.
Tizen vagyunk; ez a gyülekezet,
a tizenegyedik maga a pap,
de énekelünk mi százak helyett,
hogy hull belé a por s a vakolat,
a hiuban a denevér riad,
s egy-egy szuvas gerenda meglazul:
tizenegyedikünk az árva pap,
tizenkettedikünk maga az Úr.
Így énekelünk mi, pár megmaradt,
„azt bünteti, kit szeret az Úr”,
s velünk dalolnak a padló alatt,
kifőrt kiirtott az idő gazul.*

„Isten fennhatósága megőríz bennünket a nehézségek és kísértések között is”

Beszélgetés Dr. Tolnay Lajossal

- Pontosan emlékszem rá, első gyülekezetünkben, ahol hitre jutottam, olyan „nagy öregekkel” találkozhattam, akik a Gulágot megjárva családot alapítottak, és társadalmi kivetettséjük, nehéz körülményeik ellenére is kitartottak, jó házasságot és áldott életet éltek. Nem kell kilépni a házasságból, Istennek vannak megoldásai a nehézségekre – fogalmazott interjünkben Dr. Tolnay Lajos szülész-nőgyógyász szakorvos, a VII. Székesfehérvári Református Napok előadója. A szakember hozzátette, a házasság azt is jelenti, hogy elhagyjuk az egyik partot és közösen áthajózunk egy másik part felé. Közben biztosan lesznek viharok, nehézségek, de túl lehet élni ezeket a hullámokat. Ketten együtt biztosan többre lesznek képesek, mintha egyedül, a maguk erejéből próbálnák megtenni ugyanezt.

- Világszerte éppen úgy, mint Európában és hazánkban is egyaránt azt tapasztalni, hogy bizonyos körökben „össztüzet” nyitottak a házasság intézménye, annak alapértékei ellen. Ismeretes, hogy ha egy társadalom alapsejtje megroppan, annak káros hatásai kisugároznak az egész nemzetközösségre. Főorvos úr hogyan fogalmazná meg, napjaikban és az említett lelki környezetben mi lehet a pozitív üzenete a házasságnak, azon belül is a keresztyén házasságnak?

Amint előadásomban is próbáltam hangsúlyozni, a házasság üzenete ma egyáltalán nem számít korszerűnek. Vagyis a ma embere számára nem jelent népszerűséget és nem is kínál olyan könnyen járható, instant megoldásokat, mint amikor az ember elmegy a boltba, megvásárol valamit, hazaviszi, ott hon kibontja és funkciójának megfelelően használja. A házasság valójában egy nagyon is küzdelmes életformát rejt. A lényege, hogy folyamatosan átéljük az Istennel való kapcsolatot olyan módon, hogy ennek során formálódjunk, s a házasságunkat még inkább élhetőbbé és gazdagabbá tegyük. Ha megpróbálunk Isten szerint járni, akkor azt Ő megáldja, akármilyen kezdetleges és buta megoldásnak is tűnhetnek kezdeti lépéseink. Az áldás ez esetben azt jelenti, hogy olyan következményeit láthatjuk, amelyeket eredetileg „nem terveztünk be”, a dolgaink mégis előbbre haladnak, és azt tükrözik vissza, hogy ez egy jó és gazdag lehetőséget kínál mindannyiunk életében. Tapasztalataim alapján manapság nem lehet bizonyosságot tenni pusztán az igék felsorolásával vagy Isten törvényének nyilvános hirdetésével. Képtelenek lennénk felvenni a versenyt a tömegmédiá üzenetével is, viszont az emberek keresik azokat a lehetőségeket, ahol megélhetik egymással a valódi közösséget. Ennek pedig még mindig a legszorosabb vonatkozása a család. Sokan azt szeretnék látni, hogy nem egy elszenvedhető „kényszer-közösségről” beszélünk, hanem olyan egységről, amely a valóságban is megélhető, ezzel együtt az ember és gyermekei számára a biztonságot, a megbecsü-

lést és a jót jelentheti. Ma a világ azt várja, hogy legyenek olyan családok, akiket maguk előtt láthatnak mintaként, akik megtanítták őket arra, hogy a gyakorlatban ezt miként lehet megvalósítani.

- Ha a médiában egyáltalán szóba kerül a kapcsolatok bemutatása, akkor torz tükröt tartva elének hamis értékrendet népszerűsít. Házasság helyett a szereplők egyszerűen csak „összeállnak”, futó kapcsolatok elevenednek meg. Apa vagy anya nélkül felnövekvő gyermekeket láthatunk a filmekben, ahol ráadásul egyre inkább az aberrált szexuális magatartás lesz a divatos.

Sajnos nem várhatjuk, hogy a média keresztyén családmódellet mutasson be. Az ember folyamatosan próbál különféle alternatívákat keresni az Isten által mutatott helyes út helyett, de ilyenek a valóságban nem léteznek. Isten Igéje több helyen is azt mondja a Szentírásban, hogy olyan kutakat ásnak az emberek, amelyek nem valódi kutak és ebből következően nem forrásokra épültek. Az Ige arra buzdítja az embereket, hogy térjenek vissza ahhoz a tiszta forráshoz, amelyet Ő adott számunkra. Esetünkben ugyanaz a helyzet. Vissza kell találni az igazi forráshoz, Isten ígéjéhez. Általa ismerhetjük meg Őt, önmagunkat és házastársunkat, majd pedig a házasságra, a családi életre és a gyermeknevelésre vonatkozó üzenetet. Mindez képes

átformálni bennünket, olyanná alakítva, amilyenek jó lenni.

- Sokan nevelkedtek nem hívő családban, így nem is rendelkezhetnek kellő tapasztalattal arra vonatkozóan, hogyan lehet majd a keresztyén szülői hivatásukat betölteni. Mi ilyen esetben a bátorítás?

Csak bátorítani tudok mindenkit, akinek nem volt ilyen mintája, hogy meggyőződése, minden keresztyén közösségben vannak olyan családok, akik igyekeznek Isten rendelései szerint élni, s közöttük is legalább egy olyan valaki akad, aki az otthonuk ajtaját kinyitja a számukra. Akkor pedig igyekezzenek ezen az ajtón „bepillantani”.

- Ezt hogyan is értsük a gyakorlatban?

Számunkra nagyon nagy élményt jelentett a keresztyen gyermekeink családja, és mi is megpróbáltunk ebből a szempontból olyan családdá válni. Később a mi otthonunkban is viszonylag gyakran megfordultak házaspárok, akiket – mondhatni – „tanítványi közösségben” képeztünk, tanítottunk az Isten Igéjére, családi életre, és a fontos keresztyén üzenetek befogadására. Közülük többen is felnövekedtek olyanok, akik ennek a szép szolgálatnak a folytatói lettek. Azt gondolom, erre ma is megvan a lehetőség, s ahogy az Úr Jézus is megfogalmazta, „aki keres, talál, s aki zörget, annak megnyitják”. Természetesen sok múlik azokon is, akik elkezdik keresni a lehetőséget. Semmi esetre se hagyják abba a kutatást. Isten megjeleníti magát azok számára, akik Őt keresik. A megfelelő hely a gyülekezet kell, hogy legyen erre a célra.

- Nem véletlen, hogy Isten terve szerint a házasság egy férfi és egy nő szerepköréből

épül fel. Előadásában arról is hallhattunk, milyen káros következményekkel jár a kisgyermek számára a családban az anya- és az apamodell hiánya.

Orvosi hivatásomból következően leginkább az asszonyokkal tördöm, ugyanakkor a házasság-gondozói szolgálatban láthatjuk, találkozunk olyanokkal is, akik egyedülállók. Ez valóban nagyon nehéz helyzet. Mégis arra buzdítok mindenkit, aki házasságban gondolkodik, hogy elsősorban az Isten szerinti házasság megismerésére és megélésére törekedjen. Ez mindig azt jelenti, hogy elhagyjuk az egyik partot és közösen áthajózunk egy másik part felé. Közben lesznek viharok, nehézségek, de túl lehet élni ezeket a hullámokat. Ketten együtt biztosan többre leszünk képesek, mintha egyedül, a magunk erejéből cselekedjük ugyanezt. Nagyon sok minden múlik azon, hogy a házaspár tagjai egyenként elkötelezettek-e Isten számára. A hűségünket nem a magunk erejéből tudjuk megmutatni, hiszen nem vagyunk rá képesek. Amíg Istenhez vagyunk hűségesek, amíg az Ő fennhatósága alatt állunk, addig meg tud őrizni bennünket minden olyan kísértés és nehézség közepette is, amely másként egy házasság felbomlásához vezetne. S amint előbb kérdezett a férfimintáról, azzal kapcsolatosan elmondhatom, a jelenség azt mutatja, hogy mind az anyai, mind az apai szerepkörnek általános társadalmi értékvesztése zajlik.

- Mi lehet ennek az oka?

Az apák sem képesek a helyükön megállni, hiszen elvesztették azt a tisztüket és méltóságukat, amely a gyermeknevelésben, az anyagi körülmények megteremtésében elsősorban rájuk hárult. Ennek számos oka van, mint például az

emancipáció, vagy a „kétkeresős család” kialakulása. Egy egészséges családban az apa megtalálhatja a megoldást akkor is, ha korábban még nem látott erre megfelelő mintát. Pontosan emlékszem rá, az első gyülekezetünkben, ahol hitre jutottam, olyan nagy öregekkel találkozhattam, akik korábban megjárták a Gulágot, majd hazatérve családot alapítottak, és társadalmi kivettségükben, nehéz körülményeik ellenére is kitartottak, jó házasságot és áldott életet éltek. Nem kell kilépni a házasságból, Istennek léteznek megoldásai a nehézségekre. Az a személy, aki még sosem látott maga előtt olyan férfi- vagy apamintát, amely követendő lehetne számára, találhat olyan, erre a szerepre méltó és alkalmas testvért. Isten a Szentírásban Krisztust úgy állítja elé, mint aki méltó példaképe az Istennek való engedelmségnek, aki egyszerre volt hűséges mindhalálig és irgalmas a tanítványai, rábízottai felé, és aki észrevette a szenvedőt is. Nos, ha egy ilyen apakép áll a szemünk előtt, akkor formálni fogja személyiségünket és egyben a hozzáállásunkat is a családtagjaink és a kívülállók iránt. Az már a fiatal férfi személyes döntése, hogy tud-e mindezzel azonosulni. Napjainkban sok helyről hiányzik az altruista férfi karakter. Egy asszony eleve úgy születik, hogy hordozza magában ezeket a jegyeket, vagyis feláldozza magát a gyermekei, a családja érdekében. Erre teremtett a szoptatástól a gyermekszülésen át az anyaság ezerféle nehézségeinek elhordozásáig. Egy férfi számára azonban ezt a döntést felnőttként kell meghozni! Amikor belép a házasságba, sok férfi úgy gondolja: „milyen jó, végre van valaki, aki mos, főz, vasal, takarít rám! Más dolgom már sincs is, mint hogy élvezzem mindezt és gyakoroljam a nővel a szexuális közösséget”.

Ezzel szemben előbb-utóbb rá kell döbennie arra, hogy ha minden fáradtsága ellenére nem hoz áldozatokat a feleségéért, gyermekeiért, időben, pénzben és odafigyelésben, akkor bizony vétkezik azok ellen, akik rá vannak bízva. S ezzel együtt a küldetése is értelmét veszíti. Hangsúlyoznám, ha Isten szerinti szerepünket szeretnénk betölteni, akkor egyre inkább próbáljunk meg hasonlítani Krisztushoz. Ő a legjobb minta, hiszen egyedül Ő képes arra, hogy átfőrmálva jellemünket képessé tegyen az áldozathozatalra.

- Az elmúlt évtizedekben hazánkban is jelentős mértékű magzatelhajtás történt. Ismeretes, hogy az abortuszok száma hirtelen 1956 után hatalmasodott el. Ekkor engedélyezték államilag, és egyes becslések szerint ez a pusztítás akár többmilliószámot is mutathat. A keresztyén szakorvosnak mi a tapasztalata, lehet-e erről a kérdésről olyan házaspárokkal beszélni, egyáltalán tanácsolni őket az életre, akik magzatuk kapcsán hasonló kérdésekkel vívódnak?

A média által jól átjárt világban az információk jelentős és fontos része eljut az emberekhez. Részben ennek is köszönhető, hogy hazánkban az abortuszok száma lényegesen kevesebb. Egy fiatal felnőtt, aki a szexuális életét nem ritkán 14-15 éves korában elkezdte, már jóval felvilágosultabb, tudatosabban él azokkal a gyógyszerekkel, és egyéb lehetőségekkel, amelyek a fogantatást megakadályozzák. Ezzel együtt sajnos nem értik, nem érzékelik annak jelentőségét, hogy a szexualitásnak házasságon belül van a helye, jelentősége, és hogy egy megfogant élet felelősséget jelent számukra. Sőt, át sem gondolják saját hely-

zetüket. Túl azon, hogy egy ilyen műtéttel saját egészségüket és termékenységi jövőjüket veszélyeztetik – hiszen ezek a beavatkozások ma sem teljesen veszélytelenek –, fontos üzenetet meg lehet próbálni átadni előadások keretében a számukra. De egyedül az embernek Istenről alkotott képe és Hozzá tartozó viszonya az, amely olyan alapokra helyezheti az életét, erkölcsi ítélőképességét, amely képes lesz megőrizni attól, hogy végül olyan szituációba kerüljön, amikor kérdés lesz számára egy nem kívánt gyermek élete. A mai fiatal felnövekedő nemzedéknek tudatában kell lennie annak, hogy ő a letéteményese az élet továbbadásának, s hogy az étellel való felelősség nagy részben az ő személyes döntésén is múlik. Szerintem ezt csak az Istennel való személyes kapcsolatában értékelheti helyesen az ember. Egy orvosnak ebbe kevés beleszólási lehetősége van, én nem befolyásolhatom egy anya döntését abban, hogy mit tesz a saját testével, illetve a magzatával. Ugyanakkor vannak lehetőségeink arra, hogy felébresszük benne azt a természetes kívánságot, érzést, amely az anyasággal jár. Meghatározó lehet például, amikor az anya saját magzatjának a szívhangját az ultrahangkészülék segítségével hallgathatja. Elindíthat benne olyan gondolatsort, amely végül megakadályozhatja abban, hogy elkövessen egy gyilkosságot.

- A világi tendencia ismert: a fiatal és középkorostályok között ma már nem csak a házasság, de az élettársi kapcsolat is maradinak tűnik, helyette az „összeköltözés”, „összebútorozás” vált divattá. Ebben a jelentősen megváltozott szellemi-lelki környezetben egy tiszta és szent keresztyén házasságnak mi

lehet az üzenete?

Nagyon nehéz megfogalmaznia számukra a „szent”, a „hűség” vagy az „elköteleződés” fogalmát, hiszen az emberek nagy része ezeket ma már nem nagyon tudja értelmezni. Ötéves gyermekem egyszer megkérdezte tőlem, hogy mi is a szén. Mert hogy még életében nem látott olyat. Meg tudom mutatni neki, de hogy mi az, hogy „szent”, ezt csak átélni képes egy ember. Az Istennel való személyes közösségben tudhatjuk meg, hogy Isten nem csupán önmagában szent, hanem az egész teremtett világban gyakorolja hatalmát, még akkor is, ha nem veszünk róla tudomást. Szentnek számít az is, amikor saját életünkben, személyes dolgainkból különítünk el valamit Isten céljaira. Krisztus azért jött el ebbe a világba, hogy nyilvánvalóvá tegye: akkor nyerjük csak el igazi küldetésünket, ha neki szenteljük magunkat és életünk minden területén arra vágyunk, hogy Isten tervei valósuljanak meg. Ha a neki való engedelmeségben éljük az életünket, akkor ennek értelmében nyerjük el jövődöbelünket (egy menyasszonyt vagy vőlegényt) és a gyermekeinket, akiket később Isten megáld és megsokasít. Így tesz felnőttként is használhatóvá bennünket, s tudunk olyan munkát végezni, amelyben Isten megfelelő helyen lát és megáldhat. Az Isten által megvalósítható szentség nem egy elvont, mindenféle jó dolgról lemondó életforma, hanem nagyon is gazdag életet jelent, amelyben sokkal többre leszünk képesek, mintha saját vállalkozásainkat próbálnánk megvalósítani.

- A budapesti Fasori Református Egyházközségben család-gondozói szolgálatot is vezet. A szolgálat tizenhét évvel ezelőtt indult útjára, az akkori fiatal lelkesházaspár, Somogyi Péter és

felesége, Krisztina kezdeményezésével. A szolgálat alapvetően azzal a céllal jött létre, hogy fiatal házaspárok, családok lelki együttlétét, gondozását, ismeretekben való gyarapodását szolgálja. Közben elég sokra jutottunk. Alapvetően

nem feladatunk a házasságra való felkészítés, bár időnként kapunk felkérést ifjúság körében végzendő szolgálatra is. Szintén nem feladatunk az egyedülállók és az egyedül maradtak gondozása, viszont lelkipásztorunk, Végh Tamás állá-

pította meg korábban, hogy Isten gazdagon megáldotta munkánkat azzal, hogy csapatunkban a huszonöt házaspárból egyetlen egy sem vált el a szolgálat végzése alatt.

Szűcs Gábor

A VII. Székesfehérvári Református Napok záróhangversenye a Budai úton

Október első hétvégén a lelki feltöltődésre számos alkalmat kínálva rendezte meg gyülekezetünk a VII. Székesfehérvári Református Napokat. A kétnapos, gondolatébresztő előadásokban gazdag program lezárásaként október 5-én (vasárnap) 18 órakor (a Budai úti Zenés Esték idei sorozatába is beilleszkedve) ökumenikus kórus-

hangversenyre került sor. A koncert egyben alkalmat adott a Budai úti istentisztelet indulásának 20. évfordulójára való megemlékezésre is.

Berze János lelkipásztor bevezető áhítatában röviden felvázolta a templom építésének, a gyülekezet rész fejlődésének történetét, majd átadta a szót a Budai úti gyülekezet rész kántorának, Szabó Balázsnak, aki a tőle megszokott hozzáértéssel és lelkesedéssel ismertette a műsorszámokat. Első számként egy Liszt-orgonamű csendült fel Szebik Attila előadásában, melyben a *Nun danket alle Gott (Jöjj, mondjunk hálaszót – 167. dicséret)* dallamát dolgozta fel a zeneszerző. A Vox Mirabilis Kamarakórus Zemlényi Katica vezényletével Bruno Vlahek, Kodály és Fauré egyházi kórusműveit énekelte, majd a 20. századi református egyházzene legjelentősebb alkotója, Gárdonyi Zoltán *Ephitalamium* című darabja kö-

vetkezett, melyet Zemlényi Eszter szólaltatott meg, a közreműködő vonósnégyest (tagjai: Kalas Beatrix, Hoffer Kristóf, Hoffer Frigyes, Sente Imola) Szabó Balázs vezényelte. A kiváló fiatal énekesnő gyönyörű hangján szépen érvényesült a Budai úti templom egyik jelmondatát is megzenésítő esküvői kompozíció: „Egymás terhét hordozzátok, és úgy töltsétek be a Krisztus törvényét.” A Capella Regia kórus (vezényelt: Szebik Attila) a 8. genfi zsoltár Goudimelféle feldolgozását és Pitoni *Cantate Domino* című darabját adta elő, majd az Ars Musica Vegyes Kar lépett a dobogókra, Szabó Adrienn vezényletével. Műsorukban először Gárdonyi Zoltán *Sztárai 34. zsoltára* csendült fel kis hangszeres együttes kíséretével (Szabó Balázs – orgona, Kalas Beatrix és Hoffer Kristóf – hegedű, Sente Imola – cselló). Az ökumené szellemében Bárdos Lajos egy ismert katolikus népéneket (Boldogasszony

anyánk) feldolgozó kórusművét is előadták, majd egy óír áldással és Young *Halleluja* című ismert művével zárták műsorukat.

Gárdonyi Zoltán a *Te vagy reményem sziklaszála* kezdetű evangélikus énekhez írt finom művű korárelőjátékát Szebik Attila játszotta orgonán, majd Szabó Balázs „meglepetés-darabja” következett: kántori szolgálatának 20. évfordulója alkalmából a 112. genfi zsoltár ez alkalomra általa komponált feldolgozását mutatta be, Zemlényi Eszter kiváló éneklését maga kísérve zongorán. A záró számban az egyesített kórus előadásában Gárdonyi Zoltán *Mondjatok dicséretet* (196. dicséret) című művét hallhattuk Szabó Adrienn vezényletével, orgonán közreműködött Szebik Attila. Méltó befejezés volt: az Urat dicsőítő ének hatalmasan zengett a jó akusztikájú templomban.

Somogyi László lelkipásztor meleg szavakkal köszönte meg a résztvevőknek a közreműködést, Szabó Balázsnak 20. éves kántori szolgálatát, és a két nap alatt hallottakra utalva szólított fel minden jelenlevőt: egymás terhét hordozva szolgáljunk és éljünk családunkban, gyülekezetünkben, kisebb-nagyobb közösségeinkben!

Szabó Balázs presbiter

Budai Úti Hírek

2014. 11. 02.	Úrvacsorás istentisztelet (1. vasárnap):	Vasárnap 10 óra
2014. 11. 02.	Szórvány-istentisztelet: újbori úrvacsora	Vasárnap 15 óra
2014. 11. 05.	Kereszt-kérdések: 7. – Hogyan vezet minket Isten?	Szerda 18 óra
2014. 11. 09.	Istentisztelet (2. vasárnap): - A Csomasz Tóth Kálmán Kórus szolgál az istentiszteletünkön (ez a házi hálaadó alkalmunk az altemplomi istentiszteletek elindulásának 20 éves évfordulójára) - szeretetvendégség	Vasárnap 10 óra
2014. 11. 12.	Kereszt-kérdések: 8. – Hogyan állhatok ellen a gonosznak?	Szerda 18 óra
2014. 11. 15.	MERIT, Mezőföldi Ref. Ifjúsági Teaház és szeretetvendégség	Szombat 16 óra
2014. 11. 16.	Istentisztelet (3. vasárnap): CSIT , azaz családi istentisztelet a Talentum 2. osztályosainak szolgálatával, - szeretetvendégség	Vasárnap 10 óra
2014. 11. 16.	Budai Úti Zenés Esték: a Hungaricum Együttes adventi koncertje	Vasárnap 17 óra
2014. 11. 21-22.	Kereszt-kérdések hétfége: 9. – Kicsoda és mit tesz a Szentlélek az életünkben? 10. – Miért és hogyan imádkozzam? 11. – Miért és hogyan olvassam a Bibliát?	Péntek du.– Szombat du.
2014. 11. 23.	Istentisztelet (4. vasárnap):	Vasárnap 10 óra
2014. 11. 26.	Kereszt-kérdések: záró előadás 12. – Mi az egyház? (a gyülekezeti életről)	Szerda 18 óra
2014. 11. 29.	Adventi kézműves készülődés: szeretetvendégség	Szombat 15 óra
2014. 11. 30.	Istentisztelet (advent 1. vasárnapja): - gyertyagyújtás (presbiterek)	Vasárnap 10 óra
2014. 12. 03.	Budai Úti Zenés Esték: a Csitári Művészeti Műhely adventi koncertje	Szerda 17 óra
	December–január hónapokban nincsenek hétközi missziói alkalmak fűtéstakarékosság miatt!	
2014. 12. 07.	Úrvacsorás istentisztelet (advent 2. vasárnapja): - gyertyagyújtás (gyermekek) - adventi úrvacsora - a végén megjön a Mikulás a gyerekeknek - utána mézeskalácsos szeretetvendégség	Vasárnap 10 óra
2014. 12. 12.	Karácsonyfa-díszítés	Péntek 17 óra
2014. 12. 14.	Istentisztelet (advent 3. vasárnapja): - gyertyagyújtás (gyermekmunkások) - Keresztelő: Nagy Rebeka	Vasárnap 10 óra
2014. 12. 14.	Idősek Karácsonya	Vasárnap 15 óra
2014. 12. 14.	Budai Úti Zenés Esték: Ifj. Szabó Balázs és barátai	Vasárnap 16 óra
2014. 12. 18.	Zentai Úti Ált. Iskola családi karácsonya	Csütörtök 16 óra
2014. 12. 19.	Budai Úti Zenés Esték: a Comenius Ált Iskola felnőtt kórusának és a Tücsök Gyermekkórus karácsonyi koncertje; Karnagy: Lovrek Károly	Péntek 18 óra

VANNAK KERESZTKÉRDÉSEID?

Szeptemberben indult a Kereszt-kérdések előadásorozat a Budai úti templomban.

A Kereszt-kérdések egy gyakorlati útikalauz a keresztény hit alapjainak elmélyítéséhez!

Dobáld ki életedből a szemetet! Ez egy szellemi nagytakarítás a fejünkben. – Miért? Mert érted folyik a harc, és Téged is szeret Isten! Itt megtanulod, hogy: hogyan kövess helyes életcélt, hogyan kell szívből megbocsájtani, hogyan kezeld érzelmeidet helyesen, hogyan szabadulj a múltad rossz szokásaitól, és sok más életépítő dolgot.

Elsősorban azok számára készült, akik(nek):

- bizonytalanok hitükben
- megválaszolatlan kérdéseik vannak
- nem járnak templomba
- nemrég váltak keresztényekké
- vagy eltávolodtak a keresztény hittől.

KERESZT KÉRDÉSEK

A soron következő témák:

November 5.

- 7. *Hogyan vezet minket Isten?*

November 12.

- 8. *Hogyan állhatok ellen a gonosznak?*

November 21–22. kereszt-kérdések hétvége: péntek estétől szombat késő délutánig, ahol további 3 előadás hangzik el (Helyszín: szervezés alatt!)

- 9. *Kicsoda és mit tesz a Szentlélek az életünkben?*
- 10. *Miért és hogyan imádkozzam?*
- 11. *Miért és hogyan olvassam a Bibliát?*

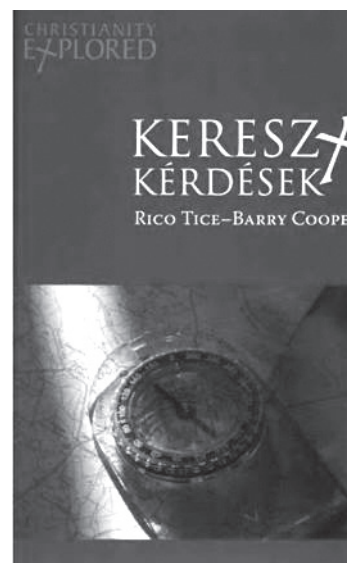
November 26.

- 12. záró előadás: *Mi az egyház?* (a gyülekezeti életről)

Könyvajánló

Szeretnénk egy barátunknak, családtagunknak olyan könyvet adni a kezébe, amely rövid, olvasmányos, mai, ugyanakkor kristálytisztán adja tovább az evangélium lényegét? Azoknak, akik épp ilyen könyvet keresnek, hadd ajánljuk szeretettel Rico Tice és Barry Cooper *Kereszt-kérdések* című könyvét. Az azonos nevű sorozat előadásai alapján készült könyv segítséget jelenthet azoknak is, akik már részt vettek a sorozaton, de szeretnék újra végiggondolni az elhangzottakat.

(forrás: http://szentirasszovetseg.net/kiadvanyaink/kereszt-kerdesek_konyv)

IDÉN KONFIRMÁLTAM - ISTEN MINDENT FELÜLÍRÓ SZERETETE AZ ÉLETEMBEN

Nem szeretek szerepelni, így bizonyágtételemmel nem az a célom, hogy dicsekedjek, hanem hogy Isten dicsőségét hirdessem és reményt adjak azoknak, akik jelenleg életüknek egy nehéz periódusát élik.

Isten gondviselő szeretete már

akkor elkezdődött az életemben, amikor még csak a magam módján hittem. Annak idején a nővérem szeretett volna nagyon kistestvért és erősködött folyton a szüleimnek, hogy vállaljanak még egy gyermeket.

A testvérem, akit 25 éves korá-

ban baleset ért, hiszem, hogy ma már Istennel van.

Születésem után nem sokkal kiderült, hogy csípőficamom van, és bár a budapesti ortopédiai intézetben nem találtak semmilyen eltérést, édesanyám nem nyugodott bele a diagnózisba és addig vitt

orvostól orvosig, míg ki nem derült, hogy valóban csípőficamom van, és ha akkor nem kapom meg a szükséges kezelést, akkor sántán kellett volna leélnem az életemet.

Isten gondviselésének köszönhetően egészséges lett a súlyos oxigénhiánnyal született fiam. Amikor megszületett, megállt a szülőszobában a levegő, mert az oxigénhiány miatt nem is sötétkék, hanem szürke volt már a bőre. Jelenleg 13 éves és Istennek hála, teljesen egészséges gyermek.

A lányom, akinél terhességem alatt felmerült a genetikai rendellenesség gyanúja, még a genetikai intézetet is megjártuk vele, szintén egészséges. Bár tudtuk, hogy nekünk Ő mindenképpen kell, akár egészséges, akár nem.

Azt gondolom, hogy életem legszébb ajándékai a két gyermekem, az ő életüket sohasem fogom tudni eléggé megköszönni Istennek.

Azután a jelenlegi állásomat is Isten segítségével sikerült megkapnom. Nagyon el voltam keseredve az akkori munkám miatt, ami lelkileg annyira igénybe vett, hogy éreztem, hogy hosszú távon nem fogom bírni. Ekkor mondta egy kedves barátnőm, hogy térjek vissza az eredeti szakmámhoz. Hazamentem, leültem a számítógépem elé, és beírtam az internet keresőjébe, hogy könyvtáros, állás és Székesfehérvár, a kijött találatok közül a legelső volt ez a munkahely. A felvételi beszélgetés nem túl ideális körülmények között zajlott, fáradtan érkeztem, este, a sötétben alig találtam oda a könyvtárba. Anyukám, akire egyedülállóként a gyerekek felügyeletét kellett bíznom, először nagyon tiltakozott, mert kiderült, hogy két műszakban kellene dolgoznom, ráadásul szombaton is.

Végül, mikor engem választottak – és az akkori munkahelyemen szó szerint égett a talpam alatt a föld (ugyanis a kolléganőmet kirúgták

és azt akarták, hogy ezentúl egyedül végezzem kettőnk munkáját) –, anyu beleegyezett.

Itt ismertem meg aztán legjobb barátnőmet, aki lelkileg ma is a legközelebb áll hozzám.

2011-ben jutottam el először a sátorlajújhelyi nagytáborba, amikor gyermekeim és anyukám már rendszeresen jártak a gyülekezetbe. Bár nagyon kívülállónak éreztem magam, a testvérek mégis nagyon nagy szeretettel fogadtak és ezt az ígét kaptam Istentől: „Különbségek vannak a szolgálatokban is, de az Úr ugyanaz”. Nekem ez az ige akkor ott azt jelentette, hogy nem baj, hogy nagyon kívülállónak érzem magam, Isten engem is szeret, még úgy is, hogy akkor még a magam módján hittem.

2012-ben ismét eljuthattam a táborba és behívtam az életembe Jézust. Éreztem, hogy soha többé nem szeretnék nélküle élni. Megértettem, hogy hiába hittem mindig is a magam módján, ha Jézust és az Ő áldozatát nem fogadom el, nem közeledhetek Istenhez. Ennek megértésében nagyon sokat segített az az istentisztelet, amelyen arról volt szó, hogy Isten olyan, mint a víz, a bűn pedig, mint a tűz. Ha én, mint bűnös ember közeledni szeretnék Istenhez, Jézus nélkül, a bűneim miatt Isten azonnal kioltana tisztaságával és meghalnék. Jézus a híd, az út, aki által eljuthatok Istenhez. Nélküle ez lehetetlen, hiszen a bűn zsoldja a halál.

Elkezdtem olvasni a Bibliát és rendszeresen imádkozni.

A megtérésemről szeretnék még annyit mondani, hogy sokáig tartottam attól, hogy behívjam Krisztust az életembe, mert nem tudtam, hogyan fogom tudni majd megtartani Isten parancsolatait és én magam módján szerettem volna jónak lenni is. A megtérésem után fokozatosan elkezdtem meglátni a bűneimet, azokat is, amelyek addig rejtve voltak előttem. Szóval

kicsit viccesre fordítva, rosszabb a helyzet, mint hittem. Tudom, hogy minden jónak hitt cselekedetem, gondolatom mélyén ott volt az önzés és a büszkeség. Ma már tudom, hogy minden, ami esetleg jó gondolat, tett volt az életemben, csakis Istentől származott és köszönöm a Szentléleknek, hogy általam indított el valamit, aminek jó vége lett.

Rájöttem, hogy Isten nem az Őt megillető helyen volt az életemben. Most már tudom azt is, hogy én járok a lehető legjobban azzal, ha engedelmeskedem annak a parancsolatnak, hogy teljes szívedből, teljes lelkedből Uradat és Istenedet imádd, és csak Neki szolgálj.

Azelőtt hittem valamennyire a horoszkópokban, időnként lottóztam, sokszor bizony hiába vettem a számra az Ő nevét és gyakran használtam hétköznapi dolgokra az imádom szót (ma már nagyon megüti a fületem, akkor is, ha más mondja). Sok más bűnt is elkövettem, amit nem szeretnék most elmondani, de Isten pontosan tudja, hogy mennyi mindent tettem, amelyek közül akár egyért is halált érdemelnék és mennyi mindent kellett nekem megbocsátania. Ebben az is borzasztó, hogy én mindig jó szándékkal tettem ezeket a bűnöket is, tényleg mindig jót akartam, aztán szörnyűségek jöttek ki belőle. Szóval igaz a mondás, hogy a pokolhoz vezető út is jó szándékkal van kikövezve.

Amikor Jézus kereszthalálára gondolok, az döbönt meg a legjobban, hogy tudom, hogyha én lennék az egyetlen bűnös ember ezen a Földön és mindenki más olyan tökéletes lenne, mint Krisztus, Ő akkor is meghalt volna értem. A Passió című film nagyon nagy hatással volt rám, tudom, hogy inkább Jézus testi kínjaira fókuszál, de engem nagyon megrázott ez is, még ha tudom is, hogy a lelki szenvedést alig lehet hozzámérni, amit elszenvedett.

A legeslegsörnyűbbnek pedig azt érzem, mikor Jézus felkiált, hogy „Én Istenem, én Istenem! miért hagytál el engemet?”; azt érezni, hogy Isten, aki a növekedést és az életet adja, aki maga a Szeretet, akár egyetlen pillanatra magamra hagyta, az kibírhatatlan lehet.

És bár bűneim miatt sajnos megérdemlem a halált, most már mondhatjuk, hogy csak megérdemelném, mert elfogadtam Jézus

Krisztus áldozatát és tudom, hogy Isten az Ő nevéért megbocsátott nekem. Hiszem, hogy egyetlen hajszál sem eshetik le fejemről az én Mennyei Atyám akarata nélkül, és élő reményem van, hogy amikor meghalok, Jézussal lehetek és örök életet nyertem. Megértettem, hogy bár sohasem leszek büntetlen a jövőben sem, és meg sem közelítettem a múltban, de Jézus vére által mégis megigazulhatok.

Nem szoktam azon gondolkodni, hogy milyen lesz a mennyország, amikor majd meghalok. De amikor eszembe jut, arra szoktam gondolni, amikor Jézus ruhájának szegélyét megfogja a vér folyásos asszony. Hogy ha Jézus ott lesz velem és én a ruhájának szegélyét megfoghatom, akkor az már ott biztosan a mennyország lesz.

Déry Patricia

AZÉRT, AKI VAGY

Schrenk Éva válogatott és legújabb verseskötetének a bemutatása

Szombaton, október 18-án 17 órakor a Széchenyi úti református gyülekezeti házban megtelt a nagyterem. Schrenk Éva költőnő, lelki testvérünk „Azért, aki vagy” című kötetének méltatására és bemutatására került sor.

Először Éva köszöntötte hálás szívvel a megjelenteket, majd Berze János nagytiszteletű úr kezdte az alkalmat egy szép igei áldással. Meleg hangon, testvéri szeretettel üdvözölte Évát a székesfehérvári református közösség nevében. Ezt követően felolvasta Steinbach püspök úr levelét, aki elfoglaltsága miatt személyesen nem tudta elmondani köszöntőjét.

A kötet első oldalain található ajánló sorokat is ő írta. Püspök úr köszöntőjéből idézek: „Schrenk Éva az Úrtól kapott talentumát arra használja, hogy Őreá mutasson, Őt dicsőítse, és az evangéliumot hirdesse. Úgy hirdet evangéliumot, hogy ott érint meg bennünket, ahol a ma élő ember a legsebezhetőbb: az elhagyatottságunkban, a mások általi kihasználtságunkban...”.

Majd Péntek László nyugalmazott esperes-lelkész ismertette Éva új verseskötetét. Tőle is idézek: „A versek a pillanatnyi életérzéseket tükrözik vissza... Szükségünk van

az érzékeny lelkű költőkre, amilyen Éva is, hogy vezessék a népet Isten felé... Az emlékek, a pillanatnyi érzések megfogalmazása mellett ott vannak a szerelemről vallott gyöngyszemek, a társ utáni sóvárgás, az istenimádat érzése.”

Íme egy részlet az *Imádni* c. versből:

Imádni csak Egyet lehet csak egy az imádnivaló, aki teremtette az Eget és a Földet, aki a mindenható.

Ezután a válogatott versek előadására került sor.

Versmondók voltak: Schrenk Éva, Brolly Tamás és Szabóné Miklós Eszter, gyülekezetünk lelkes versmondó tagja.

Hogy változatos és szép legyen a délután, és szívünk, lelkünk is ráhangolódjon a versek megértésére, üzenetük befogadására, közben „mennyei muzsikát” is hallgathattunk. A zenét a Harmónia kamaraegyüttes (3 hegedű, 1 brácsa és 1 cselló) szolgáltatta, szeretetből. Vezetőjük, Demeter Ádám a baptista gyülekezet tagja. Köszönjük, az Úr áldja meg őket.

Hagyaték

Néha-néha elgondolkodok:

mi lesz veletek? sorsotok...

Lesz-e ki törődjön veletek?

Mi lesz, ha én már nem létezek?

Tudom, nem vagyok nélkülözhetetlen...

De együtt voltunk bajban, győzelemben.

Lesz-e más, ki helyemre álljon?

Kinek, mint nekem, fájdalmatok fájjon.

Most is csak értetek aggódok én, túl életem nagyobbik felén.

Hagyatékom néktek ez legyen:

éljete, ahogy Krisztus élt – szeretetben.

Schrenk Éva

Jó volt ebben a rohanó világban megállni, csendben lenni, figyelni az Úrra, közösségben lenni egymással.

Éva verseit személyesen is ajánlom a testvéreknek, úgy is, mint egy-egy rövid imádságot az Úr felé.

„Isten áldjon meg, Éva, teremj tovább is szép „gyöngyszem” verseket, a következő kötetnél legyen betűrendes tartalomjegyzék is” – így fejezte be férjem a köszöntését, így fejezem be én is.

Köszöntéssel:

Péntekné Demény Anikó

Mi is az a hit? Kell az nekünk? Szükségünk van rá?

Vannak dolgok, amiket tudunk. Ha tudjuk, akkor az azt jelenti, hogy biztosak vagyunk benne. Tehát nem kell semmit sem hinnünk. Ilyenek például a személyesen megtapasztalható dolgok. Például ha az érzékszerveimmel valamiről megbizonyosodok, akkor ott a hitnek nincs helye. Tudom, hogy úgy van, leellenőriztem.

Ugyanakkor vannak olyan dolgok, jelenségek, vagy elképzelések, amikről semmilyen módon nem tudok meggyőződni. Nem állíthatok 100%-os biztonsággal rólok semmit. Na, ilyenkor jön a hit. Szükségünk van tehát hitre? Igen, mert sok olyan kérdés van, és mindig is lesz, amit észérvekkel nem lehet teljes bizonyossággal megválaszolni, és megtapasztalni sem lehet. Például, ami Istent illeti: létezését és milyenségét.

Miért merül fel egyáltalán Isten létezésének kérdése? Éppen azért,

A HITRŐL

mert a világ keletkezése és működése nem magyarázható meg teljes bizonyossággal. Vannak különböző elméletek és elképzelések, de egyik sem ad hiánytalan, bizonyított, mindenki által elfogadható magyarázatot. Ezért egyszerűen fel kell, hogy tételezzük, hogy van Isten. Lennie kell. Méghozzá egy olyan Istennek, akinek számunkra felfoghatatlan hatalma van. Látjuk a világ működését, és el kell hinnünk, hogy van egy magasabb rendű Mozgató. Látni nem látom, hallani nem hallom, de tapasztalom a világ működésében és az életemben. Ahhoz természetesen, hogy kimondjam, hogy amit tapasztalok, az Isten, ahhoz hit kell. De ha állandó kapcsolatban va-

gyok Vele, akkor számomra nem kérdés, hogy ki áll életem történései mögött. Hiszem, sőt szinte már tudom, hogy Isten az.

Miért jó hinni Istenben? Ha hiszem, hogy van, akkor nem vagyok egyedül a világban. Ha mindenki el is hagy, Ő nem hagy el sohasem. Ha létezik, akkor kereshetem, és megtalálhatom a kapcsolatot Vele. Kérhetek segítséget, beszélgethetek Vele. Tudhatom és tapasztalhatom, hogy szeret és törődik velem.

Ahhoz, hogy mindezt érezhessem, rá kell hangolódnom imában. Uram, ha vagy...

A hit ajándék. Élhetővé teszi az életet. Biztonságot ad, kapaszkodót. És aki hisz, annak már semmitől nem kell félnie: „Ne félj, csak higgy!” (Márk 5: 36)

Nincs még egy ilyen szerető és szerethető Isten, mint a mi Urunk, Jézus Krisztus. Benne hinni öröm és megnyugvás.

Schrenk Éva

MAROSHEGYI KRÓNIKA

Maroshegyi ős:

Őszi nagytakarítás és kertrendezés. Népes csapatunknak hála, sikerült egy délután alatt kitakarítani az imaházat és rendbe tenni a kertet az őszi bográcsozás előtt. Köszönjük a testvérek segítségét!

Őszi bográcsozás. A nap témája az Ima ereje volt, amelyet különböző állomások formájában dolgoztunk fel. Közben készült a paprikás krumpli a közel ötven fő részére. A bográcsozásról bővebben Harn Balázs cikkében olvashatnak a testvérek.

Szent Király Szabadjai. Szeptember második vasárnapján jöttek el hozzánk a szentkirályszabadjai református gyülekezet zenészei és énekesei, immár másod-

dik alkalommal. Nagyon szép lelki énekekkel készültek, amelyek a szívünkhöz szóltak és közelebb repítettek az élő Istenhez. Számomra több kedves ének is elhangzott, amelyek közt voltak énekeskönyvi és ifjúsági énekek. A rendkívül rossz idő és zuhogó eső ellenére többen vették a bátorságot és a Szentlélektől vezérelten eljöttek az alkalomra. Mindannyian Istentől megérintve és lelkiekben gazdagodva térhettünk vissza otthonainkba.

Kültéri hinta és csúszda festése. Október 11-én a jó időnek, Nagy Miklós gondnok úrnak és a lelkes önkénteseknek köszönhetően sikerült kétszer is lefesteni a kertben lévő hintát és csúszdát,

amely már évek óta nem volt lefestve. A napokban pedig egy harmadik réteg festék is felkerült az udvari játékokra. Köszönjük az önkéntesek odaszánását e nemes célra!

Kirándulás a Sárpentelei parkerdőbe. A délelőtti festés után Mező Pál testvérünk vezetésével elindultunk kirándulni mindazokkal, akik a szabadban és testvéri közösségben szerették volna eltölteni a napjukat. Ragyogó napos időnk volt, amely tökéletes volt a kiránduláshoz. Csapatunk az imaházról indult el, majd az Orsovai útnál többen csatlakoztak hozzánk. A friss levegő, szép idő és a jó beszélgetés meghozta az étvágyunkat is. A Széchenyi emlékműhöz

érve elkezdünk tüzet rakni, hogy legyen elég parazsunk a szalonnasütéshez. A testvérek otthonról hozott finomságokkal is készültek. Egy élménnyel és több szünyogcsípéssel gazdagabban zártuk a napot, és már tervezzük a következő alkalmat a téli időszakban.

Jövöbeli alkalmaink:

Adventi énekek. December 21-én, advent negyedik vasárnapján a 9 órás istentisztelet keretén belül keresztyén adventi énekeket énekel Pisch Anikó énekművész, zongorán kíséri Tugyi István.

Szilveszteri ünnepség. Decem-

ber 31-én 19 órától az imaházban szeretnénk visszatekinteni az elmúlt évre és hálát adni Istennek, amelyet képeken, beszélgetésen és játékokon keresztül valósítunk meg.

Ujvári Sándor Csaba

MAROSHEGYI BOGRÁCSOZÁS, JÁTÉK - AZ IMA EREJÉVEL

„Amikor az Úr Izráel fiai kezébe adta az emóriákat, Józsué az Úrhoz szólt, és ezt mondta Izráel jelenlétében: Nap, maradj veszteg Gibeónban, te is hold, az Ajjálón-völgyben! És veszteg maradt a nap, és megállott a hold is, míg ellenségein boszszút állt a nép. Meg van ez írva a Jásár könyvében. Megállt a nap az ég közepén, nem sietett lenyugodni egy teljes napig.” (Józsué 10,12–13)

2014. szeptember 7-én szép, tartalmas és áldott napot tölthettünk együtt a maroshegyi imaházban. A nap Ujvári Sándor lelkipásztor szolgálatával kezdődött, az ige Józsué könyvéből szólt hozzánk.

Az imádság ereje ezen a vasárnapon is bizonyosságot nyert, hisz közös imában kértük a vészesen közeledő esőfelhők láttán a jó időt, s igaz, hogy egy-két kósza esőcsepp hozzánk szegődött, de valóban tökéletes időjárást kaptunk ajándékba az Úrtól.

A lelki táplálék után szorgos aszszonykezek kezdtek el készíteni a testi táplálékot, a paprikás krumpelit, ami sokunk örömeire igazán finomra és ízletesre sikerült. Az ebéd előtt viszont a vetélkedő volt a főszerep. Hat állomáson különféle, testet, de inkább lelket, el-

mét megmozgató feladatok várták a gyülekezet tagjait:

Igei állomás Rezsnyákné Tünde vezetésével. Itt az igehirdetés textusát kellett összekevert szavakból kirakni, majd a Miatyánkot kellett kitalálni úgy, hogy először csak egyetlen betű volt megadva.

Irodalmi állomás Bogi vezetésével. Babits Mihály portréját kellett kirakni, majd a Jónás imája című versét kellett részletekből kitalálni, végül hét istenes verscímet és költőjüket kellett összepárosítani.

Bibliai kvíz állomás Harn Balázs vezetésével. Három ószövetségi személyt kellett kitalálni, minél kevesebb információt kértek a csapatok, annál több pontot vihettek tovább.

Ügyességi állomás Nagy Leti ve-

zetésével. Igazi bizalmi csapatjáték zajlott. A bekötött szemű játékosnak imádságos kezeket kellett összeszedni, ami fűben, tuján, stb. volt elrejtve. Egy játékos mutatta az irányt a harmadiknak, aki adta az instrukciókat, de a csapattagok nem láthatták egymást.

Történelmi állomás Nagy Jánosné Katika vezetésével. Itt egy történelmi kvízt kellett kitölteni, Lutherhez és Kálvinhoz kapcsolódóan.

Ima állomás Nagy Miklósné Edit vezetésével. Az imádság gátjaihoz kapcsolódóan kellett kifejezéseket találni egy szókereső rejtvényhálóban.

Nagy öröm volt látni, hogy kicsik s nagyok együtt próbálták megoldani az éppen aktuális ponton a feladványokat. A bibliai kvíznél nem egyszer fordult elő, hogy a csapat legfiatalabb, kiskololás tagja találta ki a megfejtést és csillogó szemmel újságolta, hogy: „de jó, hiszen ezt nemrég tanultuk hittanórán!” De ha esetleg nem sikerült a feladat, akkor is meglegedve nyugtázták a testvérek, hogy ismét tanultak valami újat. Bár a végén volt eredményhirdetés, a lényeg és a hangsúly nem a versengésen, hanem az együttléten, a közösségen volt. Mint ahogy a közös imádságnak is ereje van, „Mert ahol ketten, vagy hárman összegyűlnek az én nevében, ott vagyok közöttük.” (Mt 18,20)

Csak hittel, nyitott szívvel kell kérnünk és legyünk bárhol, akár a templomban csendességünkben, akár a lakás félreeső sarkában leborulva, vagy kormánykerék mögött, esetleg irodában; és természetesen kétszeresen imádkozunk, ha énekelve adunk hálát. A nap második felében gitárkíséret mellett kinyílt szívvel mi is együtt dicsőítettük Is-

tent. **Kérjünk tehát bátran, hitel Krisztus nevében, legyen minden nap életünk része, mert hiszen az ima a szív dobbanása, a lélek lélegzetvétele, enélkül nem lehet keresztyén életet élni.** „És amit csak kértek majd az én nevemben, megteszem, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban; ha valamit kértek tőlem

az én nevemben, megteszem.” (Jn 14,13–14)

Zárásként pedig a már hagyományos fagyizás következett, amire szívesen invitálta a testvéreket Miklós és Edit. Hálás köszönet érte! Áldásos napot tölthettünk Maroshegyen, jó volt együtt. SDG!

Harn Balázs

KÁRPÁTALJAI ÚTI BESZÁMOLÓ

A huszti testvérgyülekezet által szervezett magyar-magyar találkozóra nyolcan keltünk útra október 18-a, szombat reggelén. Menet közben megálltunk Beregszászon, ahol megnéztük a múlt század eleji építésű, tekintélyes méretű református templomot. Megcsodáltuk a vele szemben álló Illyés Gyula Főiskola épületét is, ahol a kárpátaljai magyar fiatalok felsőfokú képzése folyik.

Ugyanezen a napon a történelmi Magyarország két másik pontjáról, a romániai Gyulafehérvárról és a szerbiai Bácskossuthfalváról is elindult maroknyi református magyar, hogy délután öt órakor már vendéglátóinkkal, a református gyülekezet lelkészével és tagjaival együtt dicsérjük az Urat Huszt nagy múltú református templomában.

A huszti református templomban szombaton Gudor Botond gyulafehérvári, míg vasárnap Móricz Árpád bácskossuthfalvi és Somogyi László székesfehérvári lelkész szolgált. A vasárnapi istentisztelet után a templomkert kopjafáinál lehetőségünk volt beszélgetni a helyi gyü-

lekezet tagjaival.

A találkozó sikere Józán Lajos huszti lelképásztor vállán nyugodott, aki feladatainak Isten segítségével nagyszerűen eleget tett.

Vasárnap délután kis csapatunk felsétált a Kölcsey Ferenc által versbe foglalt huszti várba. Partium egykori jelentős vára ma gaztengerben áll. Omladozó falai várják, hogy soruk a messi jövendőben jobbra forduljon.

Ezután Husztól keletre kirándultunk a Tisza mentén a Saján–Visk–Técső útvonalon.

Saján hegyek alján fekvő üdülőhely, ízletes ásványvizet adó forrásokkal.

Huszt, Visk és Técső a valahai öt koronaváros három Ukrajnához került települése. Ezek a helységek a Romániához került közeli Hosz-

szúmezővel és Máramarosszigettel a sószállítási útvonalat ellenőrizték. Visk református gyülekezte életerős, a presbitérium jelenleg önálló református óvoda beindításáért küzd. Temploma a husztihoz hasonlóan középkori, s amennyiben a szentély freskóit feltárják, úgy a gótikus kor művészete iránt érdeklődők egyik zarándokhelyévé válhat. Técsőre már este érkezünk. Józán Lajos nagytiszteletű úr a helyi református templom előtti téren elmesélte, hogy a korábbi helyi lelképásztor a szovjet idők kezdetén

azért kapott 25 év börtönt, mert egyik elhunyt gyülekezeti tagra emlékezve fekete lobogót tűzött ki a templomra november 7-én.

Megtapasztalhattuk, hogy a határainkon túli magyarság helyzete Kárpátalján a legnehezebb: lélekszámuk 2011-ben 147 000 volt, amely azóta csökkent. Huszton is egyre kevesebben vannak, a református gyülekezet lélekszáma 200 fő körüli és már nincsen tisztán magyar és református család.

Józan Lajos testvérünk többször is hangsúlyozta és magunk is érez-

hettük, hogy az ilyen magyar-magyar találkozók hatalmas lelki támogatást adnak számukra.

A gyulafehérvári gyülekezet létszáma sem sokkal magasabb a huszti reformátusoknál, itt emberfeletti erőfeszítéseket kell tenni a megmaradásért.

Bácskossuthfalván van Szerbia legnagyobb református gyülekezete, ám az ittenieknek sincs okuk az optimizmusra. A helyiek gazdasági helyzete nem kevésbé kilátástalan, mint a kárpátaljaiaké.

Jó volt együtt lenni magyar hon-

fitársainkkal. A beszélgetések során egyetértettünk: csak akkor van jövője a szórványban élő nemzetársainknak, amennyiben a gyerekek hitben nevelkednek, megtartják anyanyelvüket és megtanulják büszkén vállalni magyarságukat. Ha így nőnek fel, bizvást reménykedhetünk, hogy gyülekezeteik lelkes és szorgos tagjává válnak. Ebben kell segíteni nekünk, anyaországiaknak határainkon kívül került magyar testvéreinket.

Dr. Vári Kovács József

Az Úr kegyelméből ismét csodálatos és felejthetetlen élménnyel gazdagodott klubunk húsz tagja. Október 16-án, csütörtökön délelőtt a 9.46-os vonattal mentünk Budapestre.

Induláskor még gyengén esett az eső, de mire Pestre értünk, már elő-előbújt a nap.

Hajókirándulást terveztünk, ezért a Nemzeti Színház közelében lévő hajóállomásra igyekeztünk. Séta közben a színház körül megcsodáltuk a híres színészek szobrait (Bessenyei Ferenc, Kiss Manyi, Latabár Kálmán, Tímár József, Gobbi Hilda). Ez magával ragadó élmény volt a színház épületével együtt. Közben a nap is kisütött és egyre több kiskabát került a táskába.

Miután megjött a kishajó, felszálltunk és kényelmes székeken elhelyezkedtünk. A séta után jólesett pihenni és nézni a Dunát, ahogy békésen hömpölyög a medrében. Csodáltuk a látnivalókat, a hidakat, amik alatt átmen-

Kirándult a nyugdíjas klub

tünk, a „Bálnát”, a Gellért-hegyet, az Országházat, a sok-sok hajót, a kis sárga vízibuszt, ami hol mellettünk, hol előttünk túnt fel, mintha csak velünk versenyezne. Sok helyen megálltunk, utasok szálltak fel és le. Gyönyörű volt a Duna-part, a sokféle épület, a színesedő levelű fák és bokrok, a szép nap-sütéses őszi idő, amiért sokszor

dicsértük a mi Urunkat. „Milyen jó hálát adni az Úrnak, és zengen neved dicséretét, ó Felséges” (Zsolt. 92:2).

Hajókázás után a Várkert Bazárt látogattuk meg. Ámulattal néztük a szépen felújított épületeket, a szép díszes bejáratot, az oszlopokat, a vízköpő szobrokat, majd fentről a csodálatos kilátást a Dunára, az Országházra és Pestre. Igaz, ehhez jó magasra fel kellett kapaszkodni, de a látnivaló minden fáradtságot feledtetett.

Ezután már csak a hazaindulás volt hátra. Kellemesen elfáradva, tele új élményekkel értünk haza. Mindezért köszönetet mondunk vezetőnknek, Pétervári Istvánnak és feleségének, Marikának, akik mindezt megszervezték és vezettek bennünket.

De a legnagyobb hála a mi Urunké, aki megadta nekünk ezt a csodálatos napot és vigyázott ránk. SOLI DEO GLÓRIA!

Méregné Erzsi

A SZERETET SZOLGÁLATA

A Székesfehérvári Református Egyházközség története is tanúsítja, hogy már a múlt század elején közösségi kezdeményezésre megalakult a Diakóniai Bizottság, amely rendszeresen számon tartotta, látogatta a gyülekezet öregeit, betegeit, segítségre szoruló szegényeit. Ez a szolgálat a II. világháború után is folytatódott, hiszen a betegség, az özvegység és a szegénység segítségért kiáltott. Gyülekezetünk munkatervében ma is benne van ez a szolgálat, mert gyülekezetünkben változatlanul számos idős testvér, még több beteg és szegény körülmények között élő magányos ember él. A Diakóniai Bizottság számon tartja az időskorúakat, és jeles évfordulójukon vagy szükséghelyzetükben felkeresi őket.

Így került sor arra, hogy testvériesen családi légkörben látogatta meg e munkaközösség néhány tagja Kaszásné Pomóthy Katalin testvérünket, aki szeptember közepén töltötte be 90. életévét. 30 éve él fehérvári gyülekezetünkben és ez idő alatt mind a mai napig aktívan részt vesz diakóniai szolgálatban csodálatos munkabírást és mosolygós kedélyét is gyümölcsozdtatva. E jeles évfordulón a munkaközösség néhány tagja előre egyeztetett időpontban érkezett a 10 emeletes toronyház 6. emeleti lakásába, ahol jubiláns testvérünk él, aki 10 gyermekes család kilencedik, egyetlen élő tagja. A tőle megszokott kedves mosollyal nyitott ajtót és fogadott bennünket ragyogóan tiszta, rendezett, szép otthonában. Lakása virágos erkélyéről messzire láthattunk, a Tóváros házaira, parkjaira, és kitérült előttünk az Alsóváros változatos panorámája. Ez a látvány jelképezte Katalin testvérünk életét,

aki fantasztikus emlékezőtehetséggel tekintett vissza hosszú életére, törekeny, gyenge csecsemő alkatára, akinek a korabeli orvosok rövid életet sejtettek. Isten megtartó szeretetét és éltető hatalmát csodálja és hirdeti, hogy nem csak megerősödött, hanem felnőtt, 2 fiúgyermeknek adott életet, hivatalban dolgozott, évtizedeken át autót vezetett és jelenleg is van ereje és szeretete beteg, idős rokonait, ismerőseit látogatni, segíteni, vigasztalni gyülekezetünkben.

Szoros kapcsolat fűzi ifjú korától kezdve egyházunkhoz, hiszen testvérbátyja, Pomóthy Dezső 96 évet élt, miután a nagykanizsai gyülekezet lelkipásztora volt fél évszázadon át. Nemcsak gyülekezetét pásztorolta, hanem közismert katechéta volt, a tanuló ifjúság hitre nevelője évtizedeken át használt értékes hittankönyveivel.

Katalin testvérünk jelenleg aranykorát letagadható fürgeséggel intézi élete, háztartása dolgait és gondoskodik Gábor fia ellátásáról is. Gábor éveken át a berhidai gyülekezet gondnoka volt, jelenleg presbitere és a Filátélia Egyesület nemzetközileg is ismert bélyeggyűjtője, aki több tárlaton mutatta be csodálatos gyűjteményeit. A múlt emlékeinek rövid felidézése után sort kerítünk Katalin testvérünk köszöntésére, Mennyei Atyánknak adva hálát azért a 32850 napért, amelyet a hasznos munka mellett számos próbatétel és családi szomorúság között megért. Felhangzott a biztonyságtétel: „nem az enyém a napom, ajándékba kapom, és ha

majd visszakéred, rajta lesz pecséted”. Mivel Katalin testvérünk lelkipásztor húga, a nyugdíjas lelkészek közösségének is szolgáló tagja. A közösség lelkipásztora az Ézs. 46:3–4. versével mond áldást, amely Katalin testvérünk múltját, jelenét és holnapját is beragyogja. „Hallgass rám, Jákób háza, és Izráel házának egész maradéka, ti, akiket születésetek óta hordozok, világra jöveletek óta vislek: Vénségetekig ugyanaz maradok, ősz korotokig én hordozlak! Én alkottalak, én vislek, én hordozlak, én mentelek meg.”

Kedves testvérünket eddig is az Úr hordozta és hordozza további életében és részesítse Krisztus által üdvösségre mentő örök szeretetében. Ezzel a jókívánsággal adtuk át a változatos színű élő virágokat, jelképezve testvérünk változatos életét és a Mindenható Isten csodákat művelő szeretetét.

T. S.

PRESBITÉRIUMI ÁLLÁSFOGLALÁS

A Székesfehérvári Református Egyházközség presbitériumának 2014 tavaszán, Monoszlón megtartott presbiteri hétvégéjén egy konkrét személyi ügyben történt egy felvetés, amelyből kinőtt egy vita a nőik gyülekezetbeli szerepvállalását illetően. Gyülekezetünk különböző köreiből, így presbiteri, gondnoki körben folytatódott e vita, s e polémia eredményeképp támadt némi megosztottság a gyülekezetben. Ennek lett következménye külső, egyházmegyei fórumok (esperes) megkeresése. Gondnoki körben megtárgyaltuk a fejleményeket, immáron e vita külső fogadtatásának fényében is. Ma elmondhatjuk, hogy e kérdéseket lényegében sikerült rendezni, és sok általános és konkrét tanulással lettünk gazdagabbak, amiket a következőkben foglalhatunk össze.

1. Késznek kell lennünk bármely – akár mégoly régi – tanításunk és egyházi gyakorlatunk és mi magunk a Szentírás zsinórmértékéhez való igazítására, hiszen ez teremti meg a lehetőségét annak, hogy egyházunk és mi magunk is újra meg újra megújuljunk, s így betöltsük Istentől kapott küldetésünket: áldások hordozói és közvetítői legyünk.

„Istennek kell inkább engedelmeskednünk, mint az embereknek.” (ApCsel. 5,29)

Valljuk, hogy a nőik gyülekezetben belüli szerepe (lelkészként, presbiterként és más szolgálatokban) is olyan kérdés, amelyet az idevágó igék fényében vizsgálunk, és az ige fényében rendeznünk lehet és kell.

2. Másfelől: bármely egyházon belüli változtatásnak egyfelől jó okkal, kellő indokkal, másrészt jó rendben, a lehető legnagyobb békekességben, az egyház és a gyülekezet egységének fenntartásával, megővésével kell megtörténnie. Szükség van te-

hát részben már a kérdés felvetése előtt, s különösen azután minden probléma alapos teológiai vizsgálatára, mégpedig megismerve avatott, hitben járó teológustanítók felismeréseit is az adott kérdést illetően. A gyülekezetben pedig bármely kérdés közös, szélesebb körű feldolgozásához kitartó, alapos tanításra van szükség, hogy a kérdés megítélését s a közösség hívó gyakorlatának esetleges megváltoztatását a lehető legnagyobb egyetértés és tisztánlátás övezhesse.

3. Hitünk megélése során meg kell tanulnunk kommunikálni egymással az ige előírása szerint: kölcsönös tisztelettel („... alázattal különbnek tartásuk egymást magatoknál...” Fil 2,3), nyitottsággal, és szavainkat „az aranyalma ezüsttányéron” elve szerint tálalva. (Péld 25,11) Beláttuk, hogy egy gyülekezetben – különösen nagy gyülekezetben – részletkérdésekben sok különbség lehet köztünk abban, hogy hogyan éljük meg hitünket, ám ez nem lehet alapja egymás átgondolatlan és szeretetlen megítélésének. Hisszük, hogy nem véletlen a székesfehérvári egyházközség jelmondata: „Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.” (Ján 13,35) Egy a világban végzett sikeres miszsió érdekében – egyebek mellett – ebben kell minél inkább előrehaladnunk.

4. És végül: sajnálatos, hogy egy teológiai indítatású eszmecsere híre egyházközségünk berkeiből kikerülve visszatetszést, és alighanem megbotránkozást is okozott sokakban, és valószínű nem is adott pontos képet a történekről és azok

valódi mozgatórugóiról. A továbbiakban épp a fent említett őszinte, ám szeretetben folytatott kommunikáció is segíthet abban, hogy senki ne érezze úgy: a közösségen belül elfogyott minden lehetősége arra, hogy szavai meghallgatásra találjanak. Másfelől tudatosítanunk kell magunkban, hogy élnünk is kell a közösségen belüli eszmecsere lehetőségével, és tartózkodnunk kell attól, hogy problémáink indokolatlan kitergetésével, más testvéreinknek és előljáróinknak terhet és megbotránkozást okozzunk. (Zsid 13,17)

Mindazok, akik szóval, gondolat, cselekedettel vagy mulasztással ebben az ügyben bármilyen vétket követtek el, ezúton is kéri Urunk és testvéreink bocsánatát.

Ezzel együtt javasoljuk, hogy ezt az ügyet mind a székesfehérvári egyházközségen belül, mind azon kívül tekintsük lezártnak.

Jelen állásfoglalást mint Dr. Mayer Péter iskolaiügyi gondnok előterjesztését a Székesfehérvári Református Egyházközség presbitériumának 2014. szeptember 9-én megtartott gyűlése megtárgyalta és a 2014/39. számú, egyhangúan hozott határozatával jóváhagyta.

Első és utolsó

Mintha minden napom a legelső volna,
új feladatokba vezetne, sodorna;
hisz a tegnap útja már mögöttem maradt,
vétke, mulasztása Jézus vére alatt.
Előre siettet mindig új kegyelme,
mintha minden napom a legelső lenne!

És mintha utolsó lenne minden napom,
végső lehetőség, utolsó alkalom...
Úgy váljék valóra, legyen terve tetté,
mintha soha többé holnap nem követné.
Hadd nézzek Istenem, minden új napomra:
mintha első lenne és utolsó volna.

Túrmezei Erzsébet

Gyülekezeti részeink állandó alkalmai**Széchenyi utca****Vasárnap:**

08:30 Istentisztelet (A három nagyünnepen: 08:00)
 10:00 Istentisztelet, gyermek-istentisztelet, ovis istentisztelet;
 Ünnepe napokon és a hónap utolsó vasárnapján
 délelőtti úrvacsorás istentiszteleteket tartunk.

Minden hónap 1. és 3. vasárnapján:

16:00 Harmincasok-negyvenesek köre

Minden hónap 2. vasárnapján:

16:00 Családok köre

Minden hónap 4. vasárnapján:

16:00 Szolgálók felkészítése

Hétfő:

16:30 Szenvedélybetegségből szabadulást keresők és azokat
 segítők összejevetele (Kékkereszt csoport)

Keddenként:

első kedd: 18.00 „Egymás terhére hordozzátok” imaóra mindenkinek
 második: 18.00 Presbiteri bibliaóra
 harmadik: 18:00 Keresztelők előkészítő, 19:00 Jegyesoktatás
 negyedik: 18.00 Munkaközösségek, bizottságok tagjainak bibliaórája

Szerda: Baba-mama kör 9:30 órától, Énekkari próba 18:30-tól

Szerda: 18:00 Tanítványként Élni a Gyülekezetben (TÉGY)

Csütörtök: 17:00 Gyülekezeti bibliaóra

Csütörtök: 19:00 Gyülekezeti bibliaóra (előtte 18.15-től imaközösség)

Péntek: 17:00 Biztos Szikla Klub (kisifji)

Péntek: 17:00 Konfifi

Péntek: 18:00 Tabuk nélkül

Péntek: 19:00 Fiala nők köre

Szombat: 18:00 Fiala felnőttek (Ex-Aktívifji)

Szombat: 18:30 Énekkari próba

Minden hó 3. keddjén: 18:00 Presbiter feleségek köre

Minden hó 1. szerdáján: 15:00 Nyugdíjas lelkész házaspárok,
 illetve özvegyek bibliaórája a Gyülekezeti Központban

Minden hó 1. péntekjén: 14:00 Református Nyugdíjas Klub

Minden hó 2. vasárnapján: Teázás a 10 órás istentisztelet után
 az udvaron vagy a Gyülekezeti Központban

Maroshegy

Vasárnap: 09:00 Istentisztelet és gyermek-istentisztelet az Imaházban

Kéthetente szerdán: 17:00 Bibliaóra az Imaházban

Kéthetente szombaton: 18:00 Házi Bibliaóra

Budai út

Vasárnap: 10:00 Istentisztelet és gyermek-istentisztelet
 (ovisoknak és kisiskolásoknak külön csoportokban)

Szerda: 16:00-18:00 Lelkeszi hivatali órák az altemplomi
 imateremben (személyes beszélgetés, tanácsadás és
 lelkigondozás)
 18:00 Bibliakör: Kereszt-kérdések

Hálásan köszönjük mindazoknak, akik adományaikkal hozzájárultak a Széchenyi úti templomunk külső és belső felújításához! A költségek kb. felét csak kölcsönből tudtuk rendezni, amit 2012. januárjától 5 éven át kell törlesztenie egyházközségünknek. Szeretettel kérjük, hogy hordozzák imádságaikban, és továbbra is támogassák adományaikkal ezt a nemes ügyet!

Lelkeszi Hivatal

8000 Székesfehérvár, Széchenyi utca 16.

Hivatali órák:

Hétfőtől - Péntekig: 8,30 - 12,30;

Vasárnap: 8,30 -10,00 11,00 -12,00

Tel.: 22/312-785; Fax: 22/398-719;

e-mail: hivatal@albaref.hu

Internet: www.albaref.hu

Lelkipásztorok:

Somogyi László, Berze János

Ujvári Sándor Csaba beosztott lelkész

Fehérvári Dávid segédlelkész

Diakónus: Somogyiné Gyüre Mária

Adminisztrátor: Sárkány Anna

Bankszámlaszám:

UniCredit 10918001-00000021-42850004

KÖZCÉLÚ ALAPÍTVÁNYAINK**- Hit, Remény, Szeretet Alapítvány -**

Székesfehérvár, Széchenyi út 16.

Tel: 22/312-785

Bankszámlaszám:

Unicredit 10918001-00000053-90940017

Adószám: (Szja 1 %-hoz) 18501317-1-07

Céljai és egyéb tudnivalók: www.albaref.hu

Támogassuk az Alapítványt és az Egyházat az szja 1-1 %-ával!**Református Egyház technikai száma:**

(Szja 1%-hoz): 0066

INTÉZMÉNYEINK ELÉRHETŐSÉGEI**Olajfa Református Óvoda:**

8000 Székesfehérvár, Horvát I. u. 1.

Tel.: 22/316-378; e-mail: ovoda@albaref.hu

Vezető óvónő: Mocsáriné Brunner Boglárka

Talentum Református Általános Iskola:

8000 Székesfehérvár, Széchenyi út 20.

Tel.: 06-22/310-018, e-mail: iskolatitkar@albaref.hu

Igazgató: Szanyó Gáborné

Felhívjuk a Kedves Testvérek figyelmét, Egyházközségünk Széchenyi utcai templomának felújítási munkálataira szánt adományaikat, pénzübeli felajánlásait az alábbi bankszámlára szíveskedjenek eljuttatni:

Unicredit 10918001-00000021-42850004

Letölthető ige hirdetések Mp3 formátumban!

e-mail: bekesseg@albaref.hu

www.albaref.hu

BÉKESSÉG
 A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
 EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Az újság megjelenik évente 6 alkalommal.
 Felelős szerkesztő: Somogyi László
 Szerkesztő: Ujváriné Császár Boglárka
 Nyomdai munkák: Bezsit Bt., Felelős vezető: Farkas István